

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh žehnává.”

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 10.

Sobota (Saturday) 2. 3. (March) 1985

CELOROČNÍ OSLAVY 100. VÝROČÍ PŘÍCHODU ČESKÝCH BENEDIKTINŮ DO CHICAGA

V minulém vydání H.N. jsme slíbili svým čtenářům, že se k tomuto důležitému výročí v seriálu článků letos ještě několikrát vrátíme. Poněvadž oslavy prvního století trvání a práce svatopropokopských benediktinů z Lisle začínají oficiálně tuto sobotu 2. března ve svatopropokopském chrámu Páně ve 2 hod. odpo. na 18. a Allport ul. v bývalé chicagské České Plzni slavnou děkovnou bohoslužbou za přítomnosti Njd. Otce arcibiskupa Daniela W. Kučery O.S.B. z Dubuque la., Njd. Otců biskupů Jana L. Mořkovského, Andreje Grutky, některého chicagského světitého biskupa, Otce opata Valentina Skluzáčka O.S.B. a jiných opatů a kněží, chceme svým čtenářům i dnes připomenout práci českých benediktinských pionýrů v USA dvěma články, jimiž bylo připomenuto v r. 1935 jejich zlaté jubileum s průhledem dnes již † Otce Kosmy Veselého O.S.B. do r. 1985. Až budeme psát přistě o průběhu sobotní oslavy, zamysleme se také nad tím, co dali svatopropokopští benediktini Československu, naši mládeži exulantů, unionismu a našemu současnému exilu vůbec.

J. Paleček:

Půl století na poli veřejného života

Srdce každého upřímného katolíka jest naplněno radostí nad zaslouženým projevem vděčnosti a uznání důst. Otcům Benediktinům u příležitosti jejich zlatého jubilea.

Pro přítomný okamžik však máme na mysli ocenění zásluh Řádu Českých Benediktinů - půlstoleté působení na poli náboženském, výchovném, kulturním - vydáváním katolického tisku a jeho blahodárný vliv na vývin spolkových organizací - na občanský a na veřejný život vůbec.

Jak může mysl klidně kreslití dosah všeho toho ušlechtilého snažení, líčiti dalekosáhlé úspěchy vážené té zlatojubilejní družiny benediktinské, když vidíme, jak každý záchvěv té věrné, poctivé duše české, každý úder upřímného srdce českého, ten rozzářený zrak a svatým nadšením planoucí tváře těch dobrých českých lidí se nesou vstříc těm šlechtitným Otcům Benediktinům, tlumočice nezměrnou lásku, úctu a oddanost - v uznání za všechny ty v pravdě apoštolské výkony pro

nás Čechy zde v Chicagu, ba po celé Americe vykonané.

Ano, jejich příchodem jsme pookřáli - to probouzející se sebevědomí naše posílili!

Před příchodem našich Českých Otců Benediktinů jsme byli jako zakřiknutí - veřejný život našeho lidu byl více méně bezvýznamný - s ním se nepočítalo, skoro se o něm nevědělo - ba nechtělo se vědět - vždyť jsme neměli svého střediska ani opory.

Otcové Benediktini tomuto osamocení učinili rázem konec. Jakoby se byli kouzelným proutkem dotkli těch našich rozptýlených řad, počala organizační práce na veřejnosti, zakládány spolky, osady - lid počal důvěrně vzhlížeti ku svým duchovním vůdcům a s nebyvalým nadšením bral podílu na budování našeho veřejného života. Této práci a všem snahám důstojných Benediktinským pionýrům dostávalo se hojného Božího požehnání.

Nejsem sto, abych náležitě ocenil všechny zásluby těch našich zlatojubilejních věr-

ozvěstí, kteréž Prozřetelnost sama k nám vedla - to jistě učiní povolanejší lidé - ale jako katolík - občan - otec - chci zdůraznit jejich blahodárnou činnost osadní - tedy náboženskou - výchovnou - kulturní - z níž, jako z čistého, posvátného zřídla plyne ušlechtilý vliv na náš rodinný, společenský a občanský život.

Jest mezi námi dosti pamětníků těch starých časů!

Tu se teprve ukázalo, co máme mezi sebou bystrých, nadaných hlav. Soustředíme se kolem svých duchovních vůdců v mohutný šik osadních spolků a čerpavše posily z ušlechtilé svatopropokopské základny, vyvíjeli naši lidé takovou spolkovou, organizační, ba i obchodní činnost, že to budilo podiv u všech nestranných pozorovatelů a katolíci počali být najednou s náležitým respektem uznáváni.

A jaký pospolitý, solidární duch se jevil v tehdejších dobách mezi naším lidem! „Svůj k svému“ bylo heslem osadnictva a členstva spolků. Tak by měl být i dnes - při nákupu našich potřeb - hlavně však při podporování katolického tisku.

Vedle náboženských úkolů, zasluhuje vychovatelská činnost důstojných Otců Benediktinů nejvyššího uznání. Šli za příkladem svého zakladatele, jakož i bohumilného poustevníka svatého Prokopa, otec sázavských Benediktinů, a proto bylo první jejich starostí zvelebovatí osady, jejichž správou byli pověřeni - postavili školy na trvalý základ, po čemž hlavní zřetel obrácen k založení vyššího učiliště - koleje sv. Prokopa v Lisle, nad níž se každému Čechu radostí srdce chvěje. - Tam jest též seminář sv. Prokopa. - Sta a sta mladých mužů vychází dotud každoročně do světa. Jsouce obohaceni ušlechtilým, vysokoškolským vzděláním, ze semináře pak putují mladí misionáři, synové sv. Benedikta, mezi náš lid, aby pokračovali ve spasitelském vedení

Dnešní moderní komplex klášterních budov s kostelem svatopropokopského opatství v Lisle. Stavba byla dokončena v r. 1970, tedy už v době po 2. Vatikánském koncilu za opata Daniela W. Kučery, O.S.B., který je dnes arcibiskupem v Dubuque, metropolitním městě státu Iowa.

svého lidu, po příkladu svých důstojných předchůdců.

Nelze opomenouti zmínky o významu a nutnosti vyššího vzdělání na podkladě křesťanské nauky. „Každý, kdo sleduje velký postup zločinnosti v této zemi, je překvapen, jak mnoho mladých lidí se ubírá cestou zločinů. Poměry takové jsou neodvratny, když je naše americká mládež vychovávána bez Boha a bez náboženství ve školách i v rodinách našich“ (Národ, v redakční úvaze 17. dubna). Je v živé paměti, jak se nedávno provalilo podvrtné komunistické učení v jisté universitě, takže vlivuplný újec odvolal svoji neteř z toho vysokého učiliště. Podobný stav se jeví i na mnoha jiných místech.

Dobrý, starostlivý lide náš, něco podobného jsi neslyšel o katolickém ústavu! Uznávaš, jaké to požehnání nebes Ti vzešlo z katolických škol, kolejí a universit? Jak můžeš být na ni hrd! Z nich vychází mládež bohabojná, ušlechtilá, která v životě dělá nejen tobě, ale i všem svým spoluobčanům svrchovanou čest! Jest jen spravedlivě na zásluhy důstojných Otců Benediktinů i v tomto směru poukázati - jsou v plné míře zaslouženy.

K majestátní koleji sv. Prokopa se tuří krásný, výstavný Šírotčinec sv. Josefa v Lisle. Kdo by se nepozastavil nad tímto dobročinným ústavem -

kdo může upřít svrchovaných zásluh důstojně družině Benediktinské i na tomto poli křesťanské lásky k bližnímu?

A což Domov sv. Benedikta pro naše opuštěné stařenky a starce? Nenalézám dosti slov obdivu pro všechny tyto humánní a vychovatelské ústavy, jež důstojní Otcové Benediktini v život uvedli a takovým vzorným způsobem přímo, anebo nepřímo spravují. Akademie Božského Srdce Páně v Lisle, náš přední dívčí ústav, jistě jim děkuje za své založení - vždyť ji spravují ctihodné Sestry České Benediktinky.

„Spolek proti spolku - kniha proti knize - tisk proti tisku“ - tak se vyslovili již před lety čeští církevní hodnostáři tam za mořem a v největší době i sám Svatý Otec Pius XI. nabádá všechny katolíky k podporování katolického tisku. I naše Benediktinská družina viděla toho potřebu - za nedlouhou dobu po svém příchodu do Chicaga počala vydávati noviny - „Přítel Dítěk“ - „Katolík“ a k posledu deník „Národ“.

A hyl věru nejvyšší čas, že se objevil v našem prostředí takový svěží, energický buditel, nekompromisní zápasník za práva vznešených nauk našeho náboženství, nebojácný vůdce českého katolického lidu v Americe, který pozdvihl a vys-

(Pokračování na str. 13)

Sloupek informací

dnes jen o současné hospodářské
a politické situaci v západní
Německé spolkové republice.

Ve svobodném kapitalistickém hospodářství je stále ještě třeba počítat s dočasnými výkyvy. Je však jen podivné, jak i lidé v západní Evropě v dnešní době brzy zapominají na rudé nebezpečí, musí-li jen trochu více šetřit, ačkoliv už jasně vědí a vidí, že marxismus přinesl všem sousedním okupovaným zemím jen nesvobodu a politicko-sociální diskriminaci. Přesto se vždy znovu v čase nespokojenosti obrací svými touhami a volebními hlasy k nějaké „levici“ v domnění, že je schopna jim „vykouzlit“ nový blahobyt, který jim předtím vytvořilo právě svobodné podnikání státnicky prozíravě pokrokového hospodářského konservatismu.

Když se v říjnu r. 1982 křesťanský sociál Helmut Kohl stal v NSR kancléřem a převzal vládní otěže po sociálním demokratu Helmutu Schmidtovi bylo Západní Německo v hluboké ekonomické recesi. Veřejné mínění bylo nespokojeno s tím, že socialisté nebyli schopni podniknout zhora nic k zlepšení ekonomické situace, a všeobecně bylo málo nadšení s americkým úmyslem umístit na západoněmeckém území dálkové střely, namířené na Sovětský svaz. Helmut Kohl

ihned slíbil, že v ekonomii bude proveden „Velký obrat - grosse Wende“ - k lepšímu, a že budou posíleny dobré vztahy se Spojenými státy a s ostatními západními spojenci. Veřejná sociální výpomoc a vládní subvence měly být sníženy; měly být provedeny daňové úlevy a soukromé podnikání mělo být podpořeno, aby se dosáhlo ozdravení a nového rozvoje západoněmecké ekonomie. Nyní už uplynula polovina Kohlova kancléřského mandátu, ale veclku se prozatím mnoho nezměnilo a základní hospodářské a sociální problémy trvají dále. Hospodářství NSR projevuje dnes tyto slabé stránky: 1) Nezaměstnanost je vysoká a vše zatím nasvědčuje tomu, že v celém nastávajícím desetiletí se tento stav příliš nezmění. V Německé spolkové republice je dnes 2,3 milionu nezaměstnaných, což činí 9 % práce schopného obyvatelstva. Počet pracovních míst stále klesá; od r. 1973 do 1984 klesl o 7 % - (z 26,4 milionu na 24,5 milionu). V téže době ve Spojených státech počet pracovních míst vzrostl o 23 %. Ve Spojených státech bylo v posledních dvou letech vytvořeno na 6 milionu nových pracovních míst, ale v Západním Německu v téže době počet pracovních

míst klesl, protože růst nových pracovních míst je v NSR brzděn tím, že dělnické mzdy jsou příliš vysoké, že veřejná sociální výpomoc a různé okrajové výhody pracujících dosahují výše 80 % základního platu, zatímco v USA se rovnají pouze 38 % mzdy. Západoněmečtí zaměstnavatelé jsou také méně svobodní než američtí při přijímání mladých pracovních sil, protože nesmějí propustit staré, dokud neodejdou do pense. Vysoké mzdy navíc také brání podnikům najímat do práce mladé nezkoušené pracovní síly, podobně jako v USA, vysoký minimální plat. 2) Pracovní morálka tím slábne. Protože se od dělníků čeká, že odejdou dříve do výslužby, vyvolává to všeobecné zpoždění pracujících. 3) Soukromý sektor je dnes nespokojen, protože předchozí socialistické vlády „spoutaly“ soukromé podnikání byrokratickým šimlem, vysokými daněmi na veřejnou výpomoc a příliš striktními zákony v oboru práce. Kohl proto nemohl kvůli nekonečným zákonným překážkám splnit svůj slib, protože nemůže omezit uzákoněné vládní zásahy do soukromého podnikání. Úřední šiml zůstává velmi složitý. Tak na př. k otevření nového podniku je potřeba mít na 150 různých dovolení a schválení. Kohl rovněž nemohl uskutečnit svůj plán na převedení státních průmyslových podniků a bank, alespoň zčásti do soukromých rukou, protože mu to „Bundestag“ nedovolil. Vládní subvence na nevyrovnalé sektory uhelné těžby, produkce oceli a stavby lodí nesměl zrušit a vláda NSR dále poskytuje subvence farmářům, aby ceny potravin nestoupaly. V posledních dvou letech byly tyto subvence dokonce ještě zvýšeny o celý bilion dolarů. Také byly zvýšeny vládní subvence na stavbu nových obytných domů pro dělníky. Veclku v Německé spolkové republice vládní subvence dosahují výše 38 bilionů dolarů, což představuje téměř 7 % hrubého národního důchodu. 4) Daňové reformy v NSR byly dosud jen málo významné. Kohl má v úmyslu snížit nezaměstnanost a zvýšit ekonomický vzrůst západoněmeckého hospodářství tím, že žádá parlament o snížení neúměrně vysokých daní z vyšších platů. Protože se však federální výdaje nesnižují dosti rychle, mohly být zatím uděleny daňové úlevy pouze rodinám s nízkými výdělky; ostatní mají čekat až do roku 1988. To ovšem způsobuje nespokojenost u středních a vyšších sociálních tříd. 5) Příliš

vysokou veřejnou sociální výpomoc si Kohl nemohl dovolit snížit, aby si proti sobě nepošťoval své voliče, ačkoliv výlohy na tuto sociální výpomoc představují téměř celou třetinu národního důchodu, což je dvakrát více než ve Spojených státech. Nikdo se také v Bundestagu neodvažuje snížit sociální vládní výdaje i z jiných politických důvodů, protože by to vyvolalo ostré protesty na všech stranách i proti Kohlově politice vůči USA, a to by jen nahrávalo znovu Moskvě.

Toto jsou ekonomické a sociální problémy, jimž musí Kohlova vláda čelit. Je však nutno přiznat, že západoněmecká ekonomie nikterak není na pokraji propasti, ani není ohrožena úpadkem. Její letošní vzrůst se odhaduje na 3 %, inflace dosahuje výše pouze 2 %, výdělky akciových společností se zvyšují a rovněž vzrůstá export do ciziny. Západní Německo za Kohla však už není modelem ekonomické energie a rozmachu, jako jím bylo v dřívějších dobách. Kohlovo Západní Německo už rovněž není ani modelem politické stability. V zahraniční politice je Kohl sice velkým přítelem Spojených států a ostatních západních demokracií, ale dnešní mládež a „pacifisté“ se od Ameriky odklánějí, požadují zlepšení vztahů s Východním Německem a jakési „narovnání“ se Sovětským svazem. Požadují „uvolnění“ vztahů s USA, a na amerických budovách se začínají objevovat nápisy „Go Home“. Nedávno byla otfesena důvěra celé veřejnosti ve vládu také odhalením několika skandálů na vysokých politických místech. Z těchto důvodů a kvůli nevyřešeným ekonomickým problémům vznikajícím v některých občanských kruzích jakési pocity a zdání, že Kohlovi chybějí vladařské a vůdčí schopnosti.

Vzroste-li v NSR početně Strana „rudozelených“, může být jednou její vliv v západoněmecké politice svobodě nebezpečný.

V politické sféře nejsou dnes Kohlovy koaliční vláde nebezpeční socialisté, kteří právě procházejí údobím vnitřních neshod a rozmršek, ale spíše mu působí starosti nová „Strana zelených“. Ta totiž seskupuje zcela nesourodé pacifisty, protikapitalisty, bojovníky za čistotu přírodního prostředí, studenty s více-méně levicovými tendencemi a různé jiné nespokojence, mezi nimiž jsou maskovaně skryti i vyslovení komunisté. A její početní síla stále vzrůstá! Při volbách r. 1983 získala pouze 6 % hlasů a obsadila v Bundestagu 27 míst; bude-li však její obliba stoupat jako dosud, mohla by při volbách v r. 1987 obdržet 15 % hlasů a stát se rozhodující silou v západoněmecké politice. Rozhodovala by totiž svou „ochotou“ ke koalici, zda bude v NSR u vlády pravice či levice, a každá vláda by musila brát ohled na její přání. Mírou důvěry veřejnosti v dnešní vládní koalici budou letos na jaře volby v Sársku, v západním Berlíně, ve Westfálsku a v severním Porýní; postoupí-li tam silně „Strana zelených“, bude to nepochybně znamenat, že veřejnost ztrácí důvěru v Kohlovy vůdčí schopnosti. - Kohlova vláda však ještě má možnost zlepšit celkový stav západoněmeckého hospodářství. Také je možné, že nakonec přitažlivost „zelených“ ochabne, jakmile v nějaké rozhodné chvíli, ukáží svou skutečnou narudlou barvu. Zbývající dva roky budou pro Kohlovu vládu rozhodující. V té době bude zároveň také rozhodnuto, zda si Západní Německo bude moci dále podržet svůj nynější systém vysoké sociální péče, a jakou roli bude zastávat u západních spojenců.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem
ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

March 2, 1985 — Vol. X, No. 10.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6812 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

**PROTESTNÍ DOPIS
CHARTISTY JIRÍHO RUMLA
ČS. KOMUNISTICKÉ
GENERÁLNÍ PROKURATUŘE**

Generální prokuratura
ČSSR
náměstí Hrdinů 1300
Praha 4 - Pankrác
8. ledna 1985

Je mi líto, že první úřední dopis, který v tomto novém roce podávám, musím adresovat zrovna Vám a ještě k tomu jako stížnost.

Stěžuji si tímto, že jsem byl opět nedobrovolně nucen strávit dva dny ve vězení. Řeknete si, kdo tak činí dobrovolně? Ale já mám ke své stížnosti několik vážných důvodů.

Dne 3. ledna ve večerních hodinách jsem seděl s několika přáteli v bytě našich známých, když tu vrhlo do místnosti jako komando více mužů v civilu a jeden v uniformě SNB a aniž se nám vykážou nějakým úředním rozhodnutím či aspoň nějakými legitimacemi, řadili nás vpředstíni způsobem, který připomínal špatné scény filmu let dávno minulých, leč svou atmosférou velice příznačných. Zvláště jeden civilista svým oblečením i nevraživými pohledy na mne působil dojmem negativní postavy z dokumentárních snímků stanného práva v heydrichiádě. Pak nás ve světle reflektorů naložili do kamiónu VB a odvezli do Konviktské ulice, kde nás dlouho do noci vyslyšeli a některé z nás poté zavřeli do tamních cel v jakýchsi katakombách. Prý jako podezřelé z údajné přípravy výtržnictví podle § 202. Nechápu, co je „výtržnického“ na posezení několika přátel v soukromém bytě, ale po celou dobu, i dva následující dny, mne vyslyšeli jako mluvčího Charty 77 a netajili se též tím, že jen z toho důvodu mne zadrželi a zajistili. Protestoval jsem proti tomu a tato stížnost je písemným vyjádřením téhož.

Dále si stěžuji na způsob věznění, který má zřejmě v člověku, o jehož vině či nevině není zdaleka rozhodnuto, vyvolat strach a ponížení. Je podroben nechtuné osobní prohlídce,

jsou mu okamžitě odebrány jeho šaty, je fotografován v muklovském munduru jako zločinec, nesmí si ponechat ani brýle, hřeben, musí prostě odevzdat vše, včetně cigaret a není mu dovoleno jakkoli pečovat o svou osobní hygienu, takže je ovdádněn k výsledkům před vymydlením, oholením a navoněným vyšetřovatelem v tak ubohém stavu, že si připadá jako ten nejubožejší tvor. To vše je promyšlený útok na lidskou důstojnost a Vaší instituci, která má bdít nad zákony, by tohle nemělo být lhotejné.

Vzhledem k tomu, že akci uspořádala Krajská správa StB, bylo by asi na místě, abych svou stížnost adresoval generální prokuratuře nižšího stupně, ale mám neudobré zkušenosti z minula. V září loňského roku jsem podal se svou rodinou trestní oznámení Generální prokuratuře ČSR na pachatele podobné razie, k níž došlo 16. srpna v našem obydlí, kdy příslušníci StB násilím vnikli do našeho bytu bez souhlasu prokurátora a odnesli odtud mnoho věcí mého novinářského archivu a též psací stroj, v pořadí už čtvrtý. Mne a mého syna odvezli do Ruzyně, kde nás drželi 48 hodin, a ani dodatečně si k domovním prohlídkám neopatřili potřebný souhlas prokuratury. Alespoň nie takového nebylo v předepsané lhůtě doručeno. Tento podnět k trestnímu stíhání zcela známých pachatelů zůstal ze strany GP ČSR bohužel bez odezvy, dokonce nebyl potvrzen ani jeho příjem, ačkoliv jsme oznámení poslali doporučeně.

Obracím se proto na Vás jako na orgán, v jehož kompetenci je přece garance zákonnosti v této republice, která letos vzpomene 40. výročí osvobození od zvlé naeristické okupace. Tehdy jsem se domníval, a se mnou jistě milióny obyvatel této země, že pankrácská budova již nikdy nebude sídlem instituce, která by dopustila nové utrpení a hanbu. Nyní máte příležitost dokázat, že naše tehdejší naděje nebyly bláhové a marné.

(Na vědomí Inspekci min. vnitra ČSSR)

Jiří Ruml
Kremelská 104/150
Praha 10 - Vršovice

**Rozloučili
jsme se
s masopustem**

V sobotu 16. února na maskárním Mumraji Klubu Domov jsme se v sále chicagského Velehradu, vkusně vyzdobeném Zdenkem Neradou, Václavem Peroutkou a Ludvíkem Pospíchačem, rozloučili zveselá s letošním masopustem. Přátelskou a spokojenou náladu jste pomohli vytvořit všichni vy, kteří jste na náš Mumraj přišli s úmyslem pěkně se pobavit, prožít hezký večer se svými přáteli a známými, a zároveň podpořit dobrou věc. Zdařilé vystoupení našich milých harmonikářů - „Královnou polek“ - Vlasty Krškové s manželem Jendou jistě rozproudilo náladu všech. S radostí jsme si od srdce zazpívali známé populární písničky i národní písně, když nás Vlasta vyzvala, abychom se k jejich zpěvu přidali. Rozezpívala tak všechny přítomné a ti co nepřišli, mohou jen litovat. My, kteří jsme v sále Velehradu byli, oslavili jsme konec masopustu opravdu zveselá. Děkujeme proto ještě jednou Vlastě a Jendovi za jejich porozumění a stálou ochotu vždy přátelsky přijít a pomoci udržovat náš krajský společenský život svými talenty. Přejeme jim zároveň hodně úspěchů do budoucna při šíření známosti našich písniček - především polkových u amerických posluchačů a diváků.

Škoda jen, že vás nepřišlo více maskovaných! Doufáme však stále, že jednou si přeci dáte říci a přijdete na náš Mumraj všichni maskovaní a potom to teprve bude opravdu karnevalová zábava!

Tím více děkujeme těm, kteří v maskách přišli a jejichž obrazy uveřejňujeme. Všichni je dobře znáte - poznáte je? Chybí mezi nimi „kapitán-mořeplavec“ Tonda Pospíšil, který mezitím než se fotografovalo, „odplul“ na vlnách do našeho „sklípku“.

K tanci a poslechu vyhrávala známá hudba George Kollariče, při které se dobře tančilo a která se příjemně poslouchala.

Teplé večere z domácí kuchyně, výborné obložené chlebíčky a domácí pečivo nejen všem chutnaly, ale šly rychle na odbyt. U plně zásobeného baru, šuměl výčep a cinkaly sklenice „na zdraví“ pod přísným dohledem dvou svatých vojáků na koni - Jiřího a Martina - ale i při shovívavě dobráckém pohledu sv. Barbory, patronky kanonýrů. Všichni ti tři svatí v reliefovém „provedení“ české

**MASOPUST DRŽÍME.
NIC SE NEVADÍME POSPOLU ...!**

Alespoň dva záběry z letošního veselého Mumraje: na horním snímku vidíte naši „Královnou polek“ Vlastu Krškovou se svým manželem Jendou a část jevištní výpravy, jak si ji vymyslel Zdeněk Nerada. - Na dolním snímku jsou zamaskovaní účastníci Mumraje po udělení výherních cen. (Foto: Tony Jandáček)

keramiky hlídají totiž na stěně v baru naše návštěvníky sklípku, aby nikdy nezapomněli, že jsou tvorové Boží a nemají ani v pítí všelijakých dobrot přehánět.

Děkujeme všem, kteří obětavě a přátelsky přišli pomoci: naší kuchařce, pomocnicím v kuchyni, pracovníkům a pracovnícím u baru, chipů, pokladny, při prodeji pečiva, všem, které napěkly výborné domácí pečivo, nazdobily obložené chlebíčky, kteří předem přišli pomoci úklidem a s úpravou sálu - zkrátka každému, kdo nám at' na kterémkoli místě pomohl.

Domníváme se totiž, že pokud je to jen trochu možné, je zapotřebí - i v dnešních stížených podmínkách, kdy starých obětavých pracovníků

ubývá) - dále udržovat živý náš společenský krajský život. Vždyť jsou to nakonec jen ty naše krajské zábavy a kostel, kdy se s přáteli a se známými vidíme, scházíme a dokonce poznáváme vždy nové.

A proto vy všichni, kteří jste svou pomocí, anebo přítomností pomohli uskutečnit náš letošní maskární Mumraj přijměte naše vděčné Pán Bůh zaplat' a vřelý dík.

Za Klub Domov z NSČK
Otec Vojtěch Vit, O.S.B.
duchovní rádce
Pavla Kůrková
místopředsedkyně
Františka Uhlířová
tajemnice
Ludvík Pospíchal
pokladník

KARLIN'S BUS TRIPS 1985

- April 13 - Swanton - Mark Vyhlidal Band of Nebraska
- April 28 - Milbury - Emil Hronek Karlin Brass
Leave 12:30 P.M.
- July 28 - Dayton Czecho-Slovak Club with Joe Beno
- Nov. 9 - Dayton also with Joe Beno
- July 14 - Detroit Czechoslovak Festival
- August 4 - Metamora, Ohio Czech Day
- August 18 - Dillonvale, Ohio Czech Day

CALL: Joe Kocub 883-4760
Joe Beno 524-4136
Fr. Soukup 663-8944

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459
WILLIAM KRÁTKÝ
evropské vyučení sklenář u dědy a otce v Československu

DOBA POSTNÍ

DRUHÁ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Přikázal jsi nám, Bože, — abychom poslouchali tvého milovaného Syna. — Prosíme tě proto, živ naši mysl svým slovem, — abychom očištěným duchovním pohledem — radostně nazírali tvou slávu. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Duchu svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Gn 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18)

Bůh zkoušel Abraháma a řekl mu: "Abraháme!" Odpověděl: "Tady jsem!"

Bůh pravil: "Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj jej tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím."

Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna.

Ale Hospodinův anděl zavolal k němu z nebe a pravil: "Abraháme, Abraháme!"

Ozval se: "Tady jsem!"

Pravil: "Nevztahuj svou ruku na chlapce a nedělej mu nic zlého, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna. "Abrahám pozdvihl své oči a hle — za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, aby ho chytil, a obětoval ho jako celopal místo svého syna.

Hospodinův anděl zavolal podruhé na Abraháma z nebe a řekl: "Při sobě samém přísahám — praví Hospodin — že jsi toto udělal a neodepřel jsi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako hvězdy nebe, jako písek na břehu moře a tvé potomstvo zmocní se brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi byl mne poslušný."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 8, 31b-34)

Bratři! Je-li Bůh s námi kdo proti nám? Když on ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval taky všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Je zde Bůh, který ospravedlňuje. Kdo je odsoudí? Je zde Kristus Ježíš. On zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a ujímá se nás.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 9, 2-10)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima. Jeho šat byl zářivě bílý, jak jej žádný bělič na zemi nedovede vybělit. A zjevil se jim Eliáš a Mojžíš a rozmlouvali s Ježíšem.

Petr promluvil a řekl Ježíšovi: "Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi." Nevěděl, co by řekl; tak byli zděšeni.

Tu přišel oblak, zastínil je a z oblaku se ozval hlas: "Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouvejte." Najednou, když se rozhlédli, neviděli u sebe již nikoho jiného, než Ježíše samotného.

Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Chopili se toho slova a společně rozbírali, co to znamená vstát z mrtvých.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Kristovy bolesti při bičování byly hroznější než si je dovedeme představit.

Saratoga

Důstojný Otče Víte,

uvědomuji si vážnost doby, v níž žijeme. V tomto postním čase je prospěšné se zamyslit nad utrpením, jež náš Pán dobrovolně podstoupil za spásu našich duší. Podle věrohodného svědectví Matky Boží - jak je zapsáno v knize „Mystické Město Boží“ - Kristus Pán vtrpěl před svou smrtí na Kalvarii mnohem více, než si můžeme představit ze stručného záznamu v Evangeliích o umučení Páně.

Potom co Jidáš zradil svého Mistra, tlupa žoldněřů spoutala nevinného Spasitele řetězy a silnými provazy s ďábelskou důmyslností, takže měl řetězy kolem pasu i kolem krku. Za volné konce provazů jiní katané smýkali Spasitelem dopředu a dozadu, násilně jej sráželi k zemi, a poněvadž měl ruce svázané vzadu, padl pokaždé tvář na zem. Při těchto pádech se na Něj vrhli, bili a kopali Jej. Šlapali po Něm, po hlavě i po tváři.

Takovým způsobem se Syn Boží nechal spoutat a potupit, jako by byl největším zločincem lidské společnosti - neboť vzal na sebe všechny nepravosti a slabosti našich hříchů. (Is. 53.6)

Neméně bolelo Pána Petrovo trojnásobné zapření. Kristus Pán se však za něj modlil k

nebeskému Otci, aby na přímělu Panny Marie mu bylo odpuštěno. Nejčistší Matka totiž viděla prostřednictvím zvláštního nazírání všechno, co se děje s jejím božským Synem a trpěla v duchu s Ním všechny bolesti, čímž spolupracovala na výkupitelském díle Kristově.

Za stálého týrání vedli Pána k Annášovi, odtud ke Kaifášovi a konečně za úsvitu Velkého Pátku k Pilátovi. Ten pod nátlakem nenávisti a nepřičetného štvání ze strany velekněží a zákoníků rozkázal Ježíše potrestat zbičováním, ačkoli osobně byl přesvědčen o Jeho nevinosti.

Žoldněři rozvázali provazy a řetězy, zatím co jiní strhli s Něho vrchní roucho a tak obnaženého Spasitele přivázali pak ke sloupu, aby Ho mohli pohodlněji bičovat. Šest katanů se střídalo po dvojicích v bičování Pána s tak nelidskou krutostí, jakou mohli mít jen lidé posedlí ďáblem. První dva bičovali Spasitele tvrdými, silnými uzlovatými provazci a ve svém bezbožném vzteku šlehali Jej ze všech sil. Tímto prvním bičováním naběhly na božském těle Páně velké pruhy a zsinále, krví podlité boule, jimiž celé jeho tělo bylo pokryto a zhyzděno. Z mnoha těchto ran prosakovala krev. Když první dva katané konečně ustali, pokračovali v bičování další dva. Tito Jej šlehali tvrdými koženými řemínky a zaměřovali své rány na ta zraněná místa, čímž se krví podlité boule protrhly a přesvatá krev stříkala na všechny strany, i na šaty katanů, až je promočila, a též

tekla proudem na dlažbu. Tito dva pak ustoupili třetímu páru katanů, kteří počali Pána bít tuhými karabáči ze surové usušené kůže. Tito mrskali Pána ještě krutěji, protínající hlouběji rány, způsobené už předešlým bičováním. Mimo to je podněcovali zlí duchové k větší zuřivosti, když viděli Kristovu trpělivost.

Ježto nyní byly na nejsvětějším těle Kristově otevřeny žíly a celé tělo bylo již jako jedna nepřetržitá rána, třetí pár katanů nenašel již místa pro nové rány na zdravá místa. Jejich neustávající šlehy nelidsky drásaly neposkvrněné tělo našeho Vykupitele a mnoho částek těla, jež karabáče utrhlly, bylo roztroušeno po dlažbě. Šlehaní bylo tak kruté, že na ramenou se pod krví bělely velké části vyčnívající holých kostí.

Aby úplně zničili krásu, kterou Pán převyšoval všechny ostatní lidi (Ž. 44,3), rozšlehali mu též obličej, ruce i nohy, takže neponechali na celém těle místa, na kterém by ještě mohli ukázat svou zuřivost. Bičování obličej, rukou a nohou bylo nevýslovně bolestné, protože tyto části těla jsou plny jemných a citlivých nervů.

Úctyhodná tvář Kristova byla tak zraněná a oteklá, že sotva viděl. K tomu ještě katané plivali na Pána a zahrnovali Ho potupnými názvy. (Jer. 3,30). Přesný počet ran, jež byly Spasiteli zasazeny od hlavy až po paty byl 5,115. Pán a Tvůrce všeho lidstva, jenž ve své božské přirozenosti nemohl trpět, stal se v lidském těle pro nás mužem bolesti, jak bylo předpověděno. Naše bolesti vzal na sebe, opovržen jako nejposlednější z lidí; muž bolesti, před kterým si lidé zastírají tvář (Is. 53,3).

Tento stručný výňatek o utrpení našeho Pána a Spasitele by nás měl otrást z duchovní vlažnosti k upřímnému následování Krista.
Petr P.

P.S.

Důstojný Otče, jsem si vědom, že většina lidí (i katolíků) raději čtou různé zajímavosti ze světa než vážná slova, která by se dotkla jejich svědomí. Avšak v důsledku naléhavé výzvy Matky Boží k dětem ve Fatimě a nedávno v Jugoslávii, aby se lidé obrátili k Bohu, činili pokání a modlili se za mír - je jistě vhodné se právě v postní době zamyslet nad utrpením Páně a co znamená pro každého z nás osobně.

*

Vážený příteli, milý Petře,
ze srdce děkuji za Váš dopis s opisem svědectví řeholnice z Agredy, tak jak je vypsala ve své knize „Mystické Město

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —

a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAN RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Boží". Dnes je totiž lépe, když tyto připomínky napíše do křesťanského časopisu věřící laik, poněvadž po více jak dvacetileté práci a snažení mezi našimi jinak snad dobrými lidmi, ale „katolíky ze zvyku“ člověk se přesvědčí o tom, o čem už napsali mnozí jiní, že jen „kostelem a kázáním“ byt' bylo andělské se ještě nikdy mnoho lidí neobrátilo. I sám Boží Syn by býval pro své učení nezískal asi ani sv. Petra, kdyby jej byl nechal na horu Tábor, neutišil bouři na jezeře, nenasytil hladové zástupy, neuzdravil nemocné, prostě, kdyby Petr nebyl svědkem všech Kristových zázraků! A ještě jej zapřel před obyčejnou služebnou - ze strachu, aby nebyl také náhodou zatčen a postaven před soud. Naši věřící, kteří dostali víru zdarma v prostředí, kde byli všichni katolíci, si prostě myslí, že když kněz káže - ať t.zvaně dobře, nebo méně dobře, dělá „svě řemeslo“, a sotva z kostela vyjdou, na obsah kázání už nemyslí, ale ptají se jeden druhého jen na to, „co je v okolí nového“. Že je stále nová Boží láska k nám lidem, která trpělivě vyčkává na změnu našeho smýšlení a jednání, abychom obětavě uplatnili své svěcené dary ve prospěch celku a tím našli i svoje štěstí a spokojenost to naše generace už za nic „nového“ asi nepovažují a proto to nemá na jejich život vliv.

Dokonce se zdá, že ani utrpení druhých s nimi ani již nepohne, ale když nás náhodou potká nějaká tragedie, to ihned Pánu Bohu vyčítáme jeho „nespravedlnost“. - Snad tedy v této postní době alespoň někoho z našich čtenářů přivede k hlubšímu zamyšlení Váš opis z citované knihy o Kristově Velkopátečním utrpení.

Váš pak budou zase, Petře, snad zajímat dvě podrobnosti o českém překladu této knihy, a o jejím vlivu na upřímné čtenáře. Tu knihu překládal několik let již starý pan Řeřucha, který v Chicagu adoptoval několik českých sirotek po epidemii chřipky v době 1. světové války a téměř celý život pracoval jako redaktor „Ženského koutku“ v bývalém Katolíku a Národě v Tiskárně českých benediktinů.

Ovšem, všechny gramatické opravy češtiny a celou sazbu dělal takový nepatrný svatý bratříček, ctih. bratr Jan Nepomuk Řepa O.S.B., rodák z Francovy Lhoty na moravském Valašsku, který věnoval celý svůj život apoštolátu katolického tisku jako sazeč a později jako redaktor dnes už zaniklého měsíčníku duchovní četby „Vůdce“. Ten vykonal skutečně obří práci a pokládám to za velký Boží dar, že jsem se v životě s bratříčkem Řepou setkal, mohl s ním spolupracovat a žít pod jednou střechou. Byl to duševně krásný člověk a zemřel zrovna o svátku sv. Františka 4. října.

Při pouti do sv. země r. 1982 jsem se pak nemohl vynadivit panu Chaloupkovi z New Yorku, který na všech místech, kde jsme se zastavili nám připomínal různé podrobnosti z Kristova života, které znal právě z četby knihy *Mystické Město Boží*. - A jiný příklad vlivu této knihy je ještě dojemnější. Jedna asi čtyřicetiletá maminka z Československa, která je úplně paralysována a nesnese ani dlouhé sezení v kolečkové židli, obětovala sice všechny své bolesti, jak za svou rodinu, tak za pronásledovanou církev v Československu, ale stále ještě hledala novou motivaci ke své trpělivosti, aby prý mohla ztotožnit své utrpení s Kristovým. Z nějakého starého výtisku „Národa“ či z Kalednáře Národ se dověděla o existenci českého překladu knihy „Mystické Město Božího“. Někým způsobem našla naši adresu, popsala nám krátce své utrpení a prosila nás o zaslání všech dílů té hledané knížky. Byla při tom dokonce tak praktická, že už měla zajištěnou jistou cestu přes jinou zem, odkud věděla, že ji snadno dostane, a že ji na celnici komunisté nezabaví. Knihu asi po roce dostala a od té doby se z ní posiluje při snášení svého utrpení. Z toho je skutečně názorně vidět, jak dobré dílo „pracuje“ mezi lidmi, kteří skutečně Boha hledají. Nezdá se Vám?

Zase nám někdy, Petře, napište a pozdravujte od nás všechny kolem sebe.

Váš Fr. Vojtěch Vít O.S.B.

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Odpověď Rady svobodného Československa na články nadepsané „Stanovy - a Odezva“, uveřejněné v časopise „Mukl“, září - říjen a listopad - prosinec 1984.

Zpravodaj Sdružení bývalých československých politických vězňů v exilu „Mukl“, ročník 2, číslo 3 (9), listopad-prosinec 1984, str. 2, v článku nadepsanem „Odezva“ napsal, že rozhovor předsedy výkonného výboru Rady svobodného Československa Mojžíra Povolného se Zdeňkem Slavíkem, bývalým předsedou Sdružení v Kanadě, byl „spolu s dalším článkem, jehož obsahem byl požadavek po shovívavosti při posuzování Komunistické strany Československa po roce 1948, bývalých komunistů v exilu a koncepcie „nezločinnosti“ komunistické strany ... nabídnut k uveřejnění časopisu „Mukl“ v březnu tohoto roku. Oba články byly výborem jednomyslně odmítnuty.

Za prvé můj rozhovor nebyl časopisu Mukl nabídnut, nýbrž byl dne 4. října 1983 vyžádán tehdejší předsedou Sdružení v Kanadě Zdeňkem Slavíkem. Odeslal jsem své odpovědi na Slavíkovy otázky dne 10. ledna 1984, ale tento rozhovor nebyl nikdy v časopise Mukl otištěn. Dozvěděl jsem se teprve 30. srpna 1984 od Zdeňka Slavíka, že byl v redakční radě Mukla ve věci uveřejnění našeho rozhovoru přehlasován jedním hlasem, a že nato z funkce předsedy resignoval. Není tudíž pravda, co o této věci píše Mukl, nýbrž je pravda, že Mukl vyžádaný rozhovor, ve kterém jsem předem odpověděl na všechny otázky vznesené o několik měsíců ve Stanovisku, totálně zcensuroval.

Za druhé, citovaná pasáž zanechává dojem, že „další článek“ o Komunistické straně Československa byl také nabídnut Radou svobodného Československa (RSC). Rada nikdy nikomu žádný takový článek nenabídla a pokládá tuto insinuaci za ránu pod pás.

Tentýž článek Mukla si stěžuje, že RSC mlčí ke Stanovisku Sdružení, uveřejněním v Muklu - (září-říjen 1984) - tak jako mlčeli naši předchůdci v Radě, když odpůrci komunismu v Československu proti němu bojovali. Toto je tvrzení naprosto nepravdivé a urážlivé a nezasloužilo by si leč opovržlivého mlčení, kdyby

nešlo o památku mužů a žen, kteří po celou generaci v Radě za československou svobodu a tím i za svobodu československých politických vězňů bojovali.

Za prvé - jak jsem napsal v odpovědi na Slavíkovy otázky, Rada od svého založení, od martyria dr. Milady Horákové a jejích druhů až po persekuci Václava Havla a jeho dodnes pronásledovaných druhů, soustavně informovala světovou veřejnost o politickém pronásledování a o osudu politických vězňů v Československu, protestovala, apelovala o pomoc a intervenovala u západních vlád i mezinárodních organizací.

Za druhé - Rada neodpověděla na Stanovisko, protože naše odpověď byla již obsažena v mém rozhovoru se

Slavíkem, který byl mezi tím otištěn v chicagském Hlasu národa 13. října 1984, v torontském Novém domově 10. ledna 1985 a z části v Londýnských listech, leden 1985, když jej odmítl otisknout Mukl. Kromě toho Rada obdržela podobnou výzvu, jak byla vznesena ve Stanovisku, od Sdružení v dopise z 2. prosince 1982; tehdejší generální tajemník Rady Jaroslav Zich na ni odpověděl 7. ledna 1983 a po něm na další dopis Sdružení z 18. dubna 1983 odpověděl úřadující generální tajemník Rady dr. Jiří Horák dopisem ze dne 26. dubna 1983.

Rada svobodného Československa je otevřena veškeré důstojné kritice, ale není ochotna podrobit se nekonečné sériové inkvizici, ať jde o inkvizitory jakékoliv provenience.

Váš

Mojmír Povolný

předseda

výkonného výboru RSC

K·H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * glüchodcum je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"?
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.
☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé:
Máňa Vlková
&
Mike KAZIL,

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DCMÁČÍ TELEFON:
484-0106 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

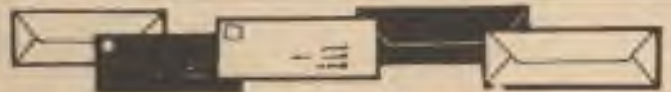
HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

DOPISY našich čtenářů

Launceston - Tasmánie

Milý pane faráři,
někteří čtenáři mě kritizují, že v tom seriálu článků „Psáno na cestách“ píši jako nějaký farář. Prý nejčastěji popisují jak v minulosti naši krajané v Americe stavěli kostely a žili vzorným rodinným životem.

Všem, kteří to ještě nepochopili, budu znovu a znovu zdurazňovat, že to byla hlavně víra v Boha, která posilovala první naše přistěhovatele do Ameriky. Byl to kostel a čeští katoličtí kněží, kteří vedle víry v Boha, udržovali národní život tak, že česká řeč a vlastenecký duch se v našich rodinách udržely po několik generací.

Jeden z těch kritiků mně řekl: „Proč bych chodil do kostela? Stejně nebudu mít víc peněz, když se pomodlím.“ Ono jeho a jemu podobným asi ani nenapadne, že by měli Pánu Bohu děkovat za život, zdraví, svobodu a obdržené talenty.

Jak jinak smýšlí věřící česká žena, která mně z mého rodného kraje napsala k mým narozeninám: „Doufám, že nezapomínáš děkovat za vše-

cko, coš od Pána Boha obdržel, neboť toho je opravdu hodně.“ Zamyslel jsme se nad touto pravdivou větou a přepisují ji proto, aby se se mnou zamysleli všichni, kteří to budou číst. Protože již je nejvyšší čas, abychom přestali v modlitbách a v celém našem životě pouze prosit a brát, ale abychom se též naučili děkovat a dávat.

Zdraví Vás

J. A. N.

Milí Nermutovi,

děkuji za dopis a za pozdravy pro všechny známé v Chicagu a v USA, které jim tímto od vás vyřizují. Vy jste natolik znali světa, života a lidí, abyste si z takových plytkých kritik něco dělali! Bylo by však nespravedlivé zde v USA neuznat také zásluhy o školu, tisk, divadlo, zpěv, tělocvik a bratrské pojišťovny, také našim starým t.zv. svobodomyšlným krajanům, kteří si kdysi dělali - ať vědomě či nevědomě - monopolní právo na „uvědomělé vlastenectví“ na lásku ke staré vlasti a k národu, a věřící katolíky při tom měli za zpátečníky, hloupoučké „držitele náboženských pověr“ a za

hloupé zaprodance římských kněžourů. Také čeští a slovenští protestanté tu v Americe nelenili a ledacos postavili a zanechali generacím příštím. Jenomže, i u protestantů přetrvávají kostely, a tak ten jejich odkaz je zase spojen jen s vírou v Boha, zatímco - kromě pojišťoven - téměř vše, co tu naši nevěřící krajané postavili tak trochu ve jméno boje proti víře v Boha, už skoro vzalo za své a zbývají nám tu jen České národní hřbitovy, aby nám názorně připomínaly, že jsme všichni na světě jen návštěvou, že jsme měli všichni za živa příležitost udělat něco - podle svých schopností a možností - pro své bližní a pro národ, z něhož jsme vyšli, aby se tím stal svět „dodělanější a lepší“, ale, že zároveň všechno pomíjí. Bůh a Jeho láska k lidem zůstává, a proto má také na všechno dění ve světě „jiný kalendář a jiné hodiny“.

Buďte tam na druhém konci světa všichni zdraví. Na Proseč a Toulouevy jeskyně také dojde, jenomže šestnáct stran jednou týdně na všechno nestačí!

Bůh Vás opatruj.

Fr. Vojtěch

spoň se dovědi, jaké to tu kdysi bývalo. Děkuji za předplatné. Pozdravujte všechny v Cedar Rapids a těším se na shledanou
Otec Vojtěch

Moulton - Texas

Vážená redakce Hlasu národa.

Je neděle nedá se jiného nic dělat než číst a psát. Chci vám dát vědět, že už po dva týdny jsem H.N. neobdržela, a tak nevím zda-li je tomu vinna poštovní dodávka - což by se mi stalo poprvé že H.N. nepřišel - anebo je to proto, že těch příspěvků od dobrodinců do tiskového fondu pochybělo a noviny takovým mizerným předplatitelům jako jsme my, na dluh posílat nemůžete. Tak jsem se rozhodla, že děle čekat nebudu a pošlu alespoň poloviční předplatné \$15, neb jsem slíbila, že až poplatím dluhy a něco zbude, že vám pošlu.

Dluhy, kterých bylo hodně jsem poplatila, ale domek čeká ještě na další opravy. S tím se musí však počítat až bude teplo a lepší pohoda. Tak, jak tu máme teď zimu se nedá nic dělat; na tesaře tu čeká ještě hodně práce. Sotva jedno opraví zase něco jiného vypoví službu a není tomu konce. Stavění je staré, tak co jiného se dá čekat! Také s autem jsem měla potíž a to je mrzutá věc, když jste vypraveni někam jet a kára se nechce ani hnout. Potřebovala jsem léky a jiné záležitosti vyřídit, a tak bylo třeba volat mechaniky. Přijeli, vzali mne a káru do dílny, - něco opravit, ale v neděli jsem jela do kostela a na cestě domů kára opět zastavila; pomalu jsem však dojela domů. Zase musili pro káru přijet a to se opakovalo do třetice. Hned byly skoro dvě stovky pryč. Ale bez auta je v USA zle, tak co dělat? Mám dobré sousedy, vím že by mi posloužili, ale pořád někoho obtěžovat by se omrzelo jim a také mně. Víím, jak to mají zlé a jak si nařikají ženy, které ovdověly a nemají nikoho, aby je vozil a samy káru neřídí. Je mi jich líto. Je tu takových hodně, sama některé vozím, hlavně do kostela.

Je to sice trochu pozdě, ale chci čtenářům sdělit, jakou jsme tu měli oslavu o poslední neděli v prosinci. Byla to velká slavnost a dlouho se na to naše osada připravovala, aby se důstojně oslavilo 40. výročí našeho duchovního pastýře, Otec Roberta Schmidta. Bylo tu kolem třiceti kněží a několik etih, sester. Kolik těch vlastně

bylo těžko říci, když mnohé už nenosí řeholní oblek a strojí se do civilu; pak jim nelze ani dát poctu jaká jim patří. Též byli přítomni dva biskupové a náš diecézní biskup Charles Grahmann měl pěkné kázání. Náš Otec Schmidt měl kratší proslov a všem poděkoval za účast a také vzpomněl svých rodičů a sestry, která je u něho hospodyní. Kolik Rytířů Kolumbových 4. stupně tu bylo také nevím, ale bylo jich hodně. Bylo to slavné když šli v řadě za duchovenstvem k oltáři a do lavic. Biskup sloužil mši sv. a kněží-spolužáci ze semináře v San Antonio, kteří byli vysvěcení zároveň dp. R. Schmidtem přísluhovali. Po obřadech v kostele se všichni odebrali do vedlejší síně, kde se besedovalo a byla velká hostina. Lidé si pochutnávali na dobrém jídle a srdečně se bavili. Nevím, kde se to jídlo pořád bralo, ale stoly byly stále plné. Lidé už šli domů a na stoly ještě nosili všelijaké saláty, klobásky, koláče, kejky a páje, štrudle a všechno možné. Ani nevím, jak se to všechno jmenovalo. Člověk si musí pomyslet, jak jsme šťastní a máme Bohu děkovat a být vděční, že máme v USA všeho hojnost. Je to rozdíl; my tu máme všeho tolik a kolik se toho jídla zkazí! Jinde lidé umírají hladu. Tak si myslím, kdo ví jak dlouho nám bude Pán Bůh žehnat. Možná, že jednou poznáme co je hlad, když se toho jídla tolik zmrhá. Vidíme to na piknikách a všude, kde jsou hostiny. Doma nás učili, že je to Boží dar a máme si toho vážit; co se dalo na stůl, to se jedlo, a chleba se nikdy nezahodil do popelnice.

Myslím, že zase hodně dobytka farmářům pomrzlo přes tu zimu, která začala hned na Nový rok, a od toho času je stále zima; už potřetí tu máme letos sníh a náledí. Co toto píši voda je zmrzlá uvnitř domu na půl coule. Musím mít vodu „do foroty“ na kolik dní, jinak bych byla bez vody. Mám ohřívák na plyn a topím jen tam, kde musím být. Dále je zima až to jde do kostí. Vzpomínám na ten ubohý dobytek na rančích, kde není žádné přístřeší, ba ani stromečku, a celé dny a noci musí stát, ani lehnout si nemůže když je na zemi sníh, anebo led, když sněží a je poledovice. Řekla mi jedna farmářka před několika dny, že jejich kráva měla malé telátko, a že hned zmrzlo. Já myslím, že na to by měl být zákon, aby se lidé včas na zimu připravili a pro dobytek

IMP. MLÝNKY NA MÁK

celokovové, nová zásoba zde bude koncem března neb dubna. \$27.50, poštou \$30.90.

České a slovenské velikonoční blahopřání ve velkém výběru. **Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská keramika (novinky), moravská, slovenská. Křišťálové sklo z různých zemí. Bylinné čaje z Československa. Bohatý výběr pentlí ke krojům. Sátky na hlavu. Paneky v krojích. Rekordy ve velkém výběru a kazyty, jakož i 8-Track. Pro zábavu hráči karty: Mariášky, taroky, vykládací karty. Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé výborné chuti: 1 lb \$26.50, poštou \$29.35 - 1/2 lb \$13.50, pošt. \$16.15 - 1/4 lb. \$6.75, pošt. \$8.60.**

Kráječe knedlíků z Československa, \$9.50, poštou \$11.50.

Mnoho jiných kuchyňských potřeb a mnohé jiné věci, vše nemožno jmenovat. Seznam na požádání.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Nová vydání: Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, 793 stran, \$6.50, poštou \$7.75.

Alfons Mucha - soubor 15 barevných reprodukcí, 18 1/2 krát 8 1/4 inče, \$8.50, poštou \$9.50.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicomu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

Cedar Rapids - Iowa

Vážený Otče Víte a redakce Hlasu národa,

zasílám Vám předplatné na náš milý Hlas národa, a i když opožděně přeji Vám vše nejlepší do roku 1985.

Otče, Vaše noviny jsou od týdne k týdnu lepší. Ráda čtu dopisy pana Hlubučka od nás z Cedar Rapids. Při jejich čtení ve vzpomínkách prožívám události minulých let jak v divadle, tak ve Sdružení českých spolků, v České gardě, jejímž můj muž byl členem.

Často vzpomínám na Vaš zájezd k nám do Cedar Rapids; na něco takového se nezapomíná. Doufám, že k nám na podzim opět přijedete. S Pánem Bohem a na shledanou!

Vaše Drymlová

Milá paní Drymlová,

byl jsem u vás v Cedar Rapids rád a když Pán Bůh zdraví dá a okolnosti to dovolí, zase rád přijedu.

Jsem vděčen panu Hlubučkovi za jeho zprávy z minulých dob. Zdejší starší generace si při jejich čtení, jak sama potvrzujete, ráda zavzpomíná a ti z mladších generací, z nichž někteří teprve nedávno přišli, ale-

měli chlévy. Jsou zákony na ochranu koček a psů, tak proč ne na ochranu dobytka, na kterém ostatně více záleží. Co by jim to udělalo, kdyby sem tam nastavili nějaké „šopy“, když každý rok toho pomrzne a měli by to napořád. Také v létě by dobytek měl chládek. Když v noci je taková poledovice a ještě vítr k tomu, tak nemohu ani spát když si na ten mrznoucí dobytek vzpomenu. A už to trvá tak dlouho, a další velkou zimu předpovídají. Dnes varovali, aby lidé nikam nejezdili, že cesty jsou zavřené. Dělá se mi z toho zle, tak raději toho nechám. Též pero mi už vypovídá, už mám čtvrté a nevím jestli psaní dokončím. Asi mi též všechna zamrzla. Také nevím kdy budu moci psaní odeslat, aby už šlo. Příkladám poukázku na \$15 a odpust'te, že s tím předplatným pořád pokulhávám a jsem pozadu. Snad dá Bůh, že to budu moci někdy vyrovnat. Vám děkuji za ochotu posílat noviny i když nevíte, jestli co dostanete.

Třetí den: Tak jsem dnes dostala H.N. a včera také. Ale je mi divné, že č. 4 ze dne 19. ledna mi přišlo dnes a čis. 5 ze dne 26. ledna včera. Ale to moc nevdává, vím, že chyba se stala na poště, jen když noviny přišly. Myslím, že ta velká zima je toho příčinou.

Dnes vám mohu sdělit, že náš Father Schmidt byl uvědomen od biskupa Grahmana, že papež Jan Pavel II. ho povýšil na Monsignora a ještě další tři faráře. Jsou to: dpp. Václav Bílý v Inez, James L. Brunner v El Campo, a dp. Antonín Matula z Flatonia. Náš Otec Schmidt si ve své skromnosti přeje ponechat si nadále titul Father Schmidt. To nám bylo oznámeno minulou nedělí. Už je naším farářem v Moulton osmnácti let a je tu sám, má práce dost. Mají to tak též jiní, když těch kněží chybí. Ovšem, hodně teď vypomáhají laikové, kterých dříve nebývalo, ale hlavní funkce musí vykonávat kněz.

Bez nich by ani laikové moc platní nebyli. Četla jsem nedávno jak ta naše Katolická církev je nenáviděná u našeho nejvyššího soudu a tak si myslím, jak dlouho asi budeme mít svobodu vyznávat svou víru a jestli také nezakusíme pronásledování a nebudeme muset trpět za víru jako v Polsku a všude pod komandem komunistů. Pán Bůh nás opatruj.

Končím s pozdravem na celou redakci a Bůh vám žehnej. Modlím se za české redaktory, aby nám je Bůh zachoval. S díky zůstávám

Ludmila Kristynik

Vážená naše čtenářko, milá paní Liduško.

opravdu to neberte za nějaké „pochlebování“, ale když nám každým rokem napíšete dopis u příležitosti předplatného, mám z Vašeho dopisu vždycky upřímnou radost. Myšlenkově je jasný a souvislý, vše v něm svědčí o Vašem bodrém rozumu, o Vaší pevné víře a praktické lásce k bližnímu. Váš rukopis je uhlavný, čitelný a už i ze stavby vět a mluvnické přesnosti je vidět, že jste musela být po celý život náruživou, pozornou a vytvářelou čtenářkou. K tomu všemu Vám z upřímného srdce blahopřeji a zároveň i děkuji. Víte proč? Protože mi a mým spolupracovníkům dáváte vždy povzbuzení a sílu, a protože nám svým živým zájmem o H.N. dokazujete, že náš pokus před deseti lety o udržení českého křesťanského týdeníku - na výzvu a přání pražského arcibiskupa a dnes i kardinála Františka Tomáška i našich římských představených - byl správný. Bez novin bychom tu bývali zůstali jako sirotci. Je jen škoda, že exulanti, narození již za komunistického režimu, potřebují k pochopení nutnosti čistě krajanský tisk obyčejně aspoň tři roky, poněvadž si z domů přivezli téměř vrozenou nedůvěru k novinám, které jim doma stále lhaly.

Ve věci donášky novin jsme měli už od vánoc velkou patálii i v Chicagu a okolí. Jakmile je sníh a listonoši si nemohou vzít na svou obchůzku svoji trojkočku, roznášejí jen poštu I. třídy a ostatní prý musí počkat. Snad se to tedy zlepší s oteplením počasí. Každopádně jsme Vám noviny posílat nepřestali, čekáme i zapomětlivým v naději, že během roku si na svůj nedoplatek předplatného vzpomenu. Teprve když jejich předplatné dlouho nepřichází, dovolíme si jim poslat připomínku, i když to děláme neradi, protože je nás na to v administraci málo a poštovné je náročné.

S těmi domácími zvířaty máte také pravdu, zvláště když je to živobytí rančérů. U nás v Chicagu se začínají najednou zvedat hlasy z různých spolků na ochranu zvířat, které chtějí i lékařům namluvit, že je kruté užívat myši, králíky, morčata, opice a krysy k různým lékařským výzkumům, ale zabíjení nenarozených dětí jim nikterak nevdává! Inu, je to kolotoč a tak trochu i cirkus v tom lidském myšlení, nezdá se Vám? - Zase nám někdy napište, co je u vás nového a třeba i to, jak jste v Americe začínali. S upřímným pozdravem

Váš Fr. Vojtěch

Jan Vobliza:

Mé paměti

(Pokračování z min. čísla)

✓ Chicagu

Nikdo mně neporadil, kde pracovat, jako se to děje dnes, když někdo má přijet už se sejdou známí, domluví se, a když přijede, již má práci zajištěnu, byt, mnohdy celé zařízení, a bez starostí sedne takřka k plnému stolu. - Toto zařídili staří pionýři, zakládali spolky, seznamovali se a tím vytvořili dobrodružní pro ty, kteří přišli po nich. My staří jsme přijeli a zastavili se, a teď co dál? Tak se chytla práce jakákoliv, jen když byla. Dnešní přijetí tomu nevěří. Abych ušetřil pět'ák na káru, šel jsem pěšky a rozbil podrážku za čtvrt'ák. Jak jsem našel starý řemen od mašiny, tak jsem koupil kopyto a hřebíčky a dělal jsem ševce. To jsem dělal dlouho, ještě pro svoji rodinu. Pivo? Hurá, velký hrnek za pět'ák! Co ale, když ten pět'ák nebyl? Toto jen tak pro nynější generaci, co přijeli po první a druhé světové válce a zvláště po roce 1968.

Pokračuji co jsem dělal v Chicagu po příjezdu z farmy.

Seznámil jsem se v Sokole se starým členem Bayerem a ten jako barvíř mě naučil barvit, bílit, spravovat díry ve stěnách bytu, byl to hubený plat, ale přece něco. Pak jsem barvil domy z venku na lešení sám. On na to byl starý. Při tom jsem cvičil v Sokole, též šerm, boxing a wrestling. Při jednom pochodu Sokolů do Plzeňského parku, kde jsme měli cvičit prostrná a na nářadí, jsem byl ještě v kroji, a když jsem se měl převléci, dostal jsem záchvat a pak mě odvezli domů. Dle toho jsem poznal, že nemohu barvit na lešení ani dělat jinou práci.

Tak jsem odjel na farmu do státu Minnesota, do Mahnomen, Indiánské rezervace. Ačkoliv jsem již nedoufal v uzdravení, neměl jsem výběr. Ale byl to dobrý tah. Přijel jsem ke Kozlíkům, které jsem poznal v North Dakotě, kde měli pronajatou farmu. Mezi tím co jsem byl v Chicagu, koupili farmu v Mahnomen. Přijel jsem tam pouze na návštěvu, než pojedou dále, ale na jejich domluvu jsem tam zůstal. V čas setí a žni jsem pracoval u jiného farmáře, u Kozlíků bylo pracovníku dost. Mezi setím a žněmi jsem se rozjel se třemi farmáři do Kanady, chtěli jsme si tam zabrat domovinu. Projeli jsme Manitobu, Saskatchevan a část Alberta, nebyli jsme daleko od Skalnatých hor v Britské Kolumbii. Děsné horko, prerie byly spálené od slunce, dobytek na rančích skoro žádný, neb byl odehnán jinam. A k zabránění

nebylo nic blíže dráhy a městečka. Osmdesát mil od města, tam bylo pozemku dost. Ale ta dálka! - Tak jsme jeli zpět. Tehdy jsme měli slevu na vlak. Jeden Cent a půl za míli. Ve žních jsme si udělali výlet do lesa farmáře Knitka. Udělali jsme si platformu pro tanec, lampiony po stromech. Bylo divení, co to bude, protože mimo mne a ještě jednoho Čecha Svobodu, byli všichni rození zde. Sehnali jsme samouky muzikanty bez not. Dvoje housle, jednu violu, klarinet, cornet a basu. Když jsme dělali první zkoušku na farmě, to byla „krása“, já myslel, že krávy po tom koncertu přestanou dojít. Ale nakonec pěkně jsme se sehnali, protože jsme to dělali každý den.

Den výletu

Od rána se sjížděli farmáři i z města. Něco takového tam ještě nebylo. - Piva se přivezlo 15 pulek z města Eastgrand Fork, asi 35 mil vzdáleného. Tam jsme nakoupili vuřty a pod. Farmářky přivezly pečivo a kávu, všeho bylo dost. Dodatečně se okrášlila ohrada kolem podlahy. - Výlet se vydařil, nadšení veliké, vše spotřebováno a nic nezbylo jako u snědeného krámu. Ale asi v deset hodin přijelo auto a z něho vyšel šerif a manželka indiánského náčelníka. Mysleli jsme si, že v mýtině jsme schováni, ale někdo z městečka jel dříve domů a asi bez zlého úmyslu tam řekl, že náčelník je nality jak zákon nekáže. Dát pít Indiánu je tam trestné. Jak jsem je viděl položil jsem housle a běžel najít Lověška, syna farmáře, který byl zaměstnán na radnici, aby on ještě nějaké vlivné občany našel a hleděl to urovnat. - A spravilo se to. Zasáhl i městský právník Van Metter (polo-Indián). Tak to spravilo pět dolarů pokuty a sedm dolarů za licenci, kterou jsme neměli. Jinak já s pěti pořadatelci mohli jsme být v base. Toto bylo ale vyřízeno druhý den. Nechal nás hrát dál, až asi v jednu hodinu v noci se strhla bouře a ukončila výlet. Takřka všichni utekli do domu a bárny farmáře, jen já a Josef Kozlík jsme se opozdili se

skládáním našich věcí a hledáním mého klobouku. Našel se klobouk, ale nebyl můj, byl moc malý. Utíkám již v dešti za ostatními, a tu kopnu o tělo člověka. Volám, počkej Joe, vezmi moje housle a kabát, já jej odtáhnu. On na to: Nech ho, je to také člověk, aby vzal moje věci a běžel. - Posadil jsem toho člověka a poklekl a jeho ruce ovinul kolem svého krku a vstávám s ním. Kupodivu, vstal jsem s ním lehce, neboť byl hubený, ale za to dlouhý. Jak jsem jej táhl, jeho nohy byly od mechu zelené.

Přitáhl jsem ho do bárny, dal na slámu. Tam bylo asi třicet lidí. Ráno jsem šel hledat klobouk a našel jsem ho. První klobouk patřil Indiánovi. Ráno jsme jeli domů: já, farmář Baštýř, u něhož jsem dělal, jeho syn a dcera Mary. Měla na hlavě nový klobouk jako zahradu kvítí. Vyjždíme z lesa, náhle zadul vítr a vzal holce klobouk. Ona vzkřikla: Ježíš, mami...ale její táta, ještě částečně namazaný říká: Neví, já ti koupím lepší. Ted' klobouk letí, netočí se, a rovně se snáší do jezírka. Sedne na vodu, zarejdi a žene se na stranu pozpátku, jako laškující kachna. Já se smál, farmář také, ale Mary se na nás zlobí. Mezi tím dojíždí druzí farmáři a byl druhý piknik. Domů jsme přijeli ve veselé náladě, jenom Mary ne. Po snídani mi říká farmář: „John, je pěkné sluníčko a větřík, přístroj koně a jed' sebrat pšenici.“ Odpověděl jsem mu: „Je deset hodin, tak bych sbíral asi hodinu a jel k obědu a krmit. Lépe bude přistojit koně a nakrmit, naobědvat se, zatím to lépe uschne a ve 12 hodin vyjedu a budu tam do večera.“ Tak se stalo. Když jsem se večer vracel z pole, farmářka volá od domu: „John, byl tu Indián a přinesl ti vestu a Marině klobouk a děkuje ti.“ Ani jsem nevěděl, že jsem vestu ztratil, ale pak jsem poznal, že ano. Když jsem vše předával v lese Josefovi, tak jsem ji vytrousil a Indián to ráno našel.

Po žních mezi mlácením jsme udělali v městečku bál.

(Pokračování příště)

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

Frankfurt. — Americkému novináři Jeremy Levinovi, který byl 11 měsíců držen v zajetí agentů „islamské svaté války“ se podařilo uprchnout z domu, kde byl vězněn, ve východní části údolí Bekaa, obsazené syrskou armádou. Levin se vzdal syrským vojákům, kteří jej doprovodili do Damašku, kde byl propuštěn na svobodu a ihned pak odletěl do Frankfurtu, kde se mohl setkat s členy své rodiny. Za svého zajetí prý nebyl podrobován bití, avšak bylo s ním hrubě zacházeno, byl stále přivázán řetězy ve své cele ke zdi a často měl zavázány oči. Po celou dobu svého zajetí nemohl vidět žádného člověka. Zmíněná teroristická organizace vězní ještě čtyři jiné Američany; neví se však, zda jsou drženi na stejném místě, kde byl držen Jeremy Levin. Mezi nimi je také katolický kněz Lawrence Jenco z Joliet, předseda katolické charity CRS v Libanonu.

Washington. — Dne 19. února britská ministerská předsedkyně Margaret Thatcherová přiletěla do Washingtonu na dvoudenní návštěvu u příležitosti 200. výročí navázání diplomatických vztahů mezi USA, bývalou britskou kolonií a Anglií. Dne 20. února jednala s prezidentem Reaganem a pronesla řeč před US Kongresem. Vyslovila plný souhlas britské vlády s obranným plánem presidenta Reagana „Star Wars“ a nabídla ochotnou spolupráci britských vědců a britského průmyslu s tímto projektem; důrazně pak požádala US vládu, aby nedovolila posílání amerických peněz guerilům IRA k nákupu zbraní, kterými bojují teroristickými metodami proti britské přítomnosti v Severním

Irsku. Vyslovila svůj souhlas s konservativní ekonomickou politikou presidenta Reagana a varovala před Sověty, kteří za vyjednávání s USA v Ženevě o kontrole nukleárních zbraní se budou snažit rozdělit západní země mezi sebou. Přitom opakovala slova, která Winston Churchill pronesl před US Kongresem v roce 1952: „Nedělejte si iluze. Byla to naše společná síla a nikoliv sovětská dobrá vůle, která přivedla Sovětský svaz k vyjednávání v Ženevě.“ Její 30 minutová řeč byla 24krát přerušena bouřlivým potleskem celého Kongresu.

Řím. — Izraelský ministerský předseda Shimon Peres prohlásil 20. února v Římě, že je ochoten se odebrat do Jordánska a jednat tam s králem Husseinem o vyřešení konfliktu na Blízkém východě. V minulosti Peres už několikrát vyslovil ochotu vyjednat s Jordánskem v Jeruzalémě, ale pro krále Husseina je návštěva Jeruzaléma politicky neúnosná. V Tunisku mezitím správní výbor PLO schválil úmluvu krále Husseina s předsedou PLO Yasserem Arafatem o společné mírové strategii na Blízkém východě. Obsah této úmluvy nebyl odhalen; podle soukromých pramenů však tato úmluva předvídá mimo jiné zřízení palestinského státu v Předjordání a území Gázy, spojeného v jakési volné konfederaci s Jordánskem. Zdá se však, že obsahuje některá ustanovení, jejichž obsah je buď nejasný, anebo nepřijatelný pro Izrael, který mezitím neztrácí čas a vydobytá palestinská území horečně kolonizuje.

Washington. — President Reagan se 21. února při tiskové

LETEM

SVĚTEM

konferenci vyslovil velmi nesmlouvavně o dnešní sandinistické Nikaragvě. Jasně řekl, že Spojené státy mají v úmyslu odstranit „přítomnou strukturu“ tamního režimu. Sandinistickou Nikaragvu právem nazval „totalitním komunistickým státem“, který krutě utiskuje svůj lid, a jehož vláda nebyla dosazena vůlí lidu. Spojené státy tedy považují za svou povinnost pomáhat guerilům v Nikaragvě, kteří jsou skutečnými bojovníky za svobodu, jako partyzáni v Afghánistánu, a byli současnou klikou sandinistů při revoluci zrazeni a obelstěni. Spojené státy prý upustí od svých snah, svrhnout dnešní režim Nikaragvy pouze v případě, že se vzdá svého komunistického zaměření a společně s opozicí zavede v Nikaragvě demokratický řád. - V těchto dnech se také (pravděpodobně na přání sv. Otce i presidenta Reagana) - vydala do Nikaragvy skupina US biskupů v čele s chicagským arcibiskupem a kardinálem Josefem Bernardinem, aby (podle diplomatického žargonu) - zjistila na místě u místních biskupů „do jaké míry jsou dnes v Nikaragvě potlačována lidská práva, a v jak velkém rozsahu je církev sandinisty utlačována.“ Jsme zvědaví na jejich „nálezy“ a z úzkostí trneme, jak je kdo v Nikaragvě lehko obalamutí! Vždyť i kubánský Castro byl chytřejší než byli a jsou komunisté v Československu a katol. církve nikdy nijak násilně nepronásledovaly, protože věděly, že většina Kubánců je pokřtěných. Znal zároveň ovšem také slabiny kubánských katolíků, věděly, že u většiny z nich je víra jen povrchní, zvyková, a tak se začal starat hlavně o mládež: začal pro ně organizovat sporty, hry a zábavy, tak, aby nemohl nikdo z mladých do kostela, a

tím strhl mládež na svou stranu, aniž jí zakazoval do kostela chodit. A Sandinisté jsou ještě pohotovější. Vzali do vlády kněze, aby církve rozdělili a chtějí si církve podmanit, aby jim sloužila - zcela podle marxistického návodu.

Bukurešť. — Izraelský ministerský předseda Shimon Peres řekl v rumunském hlavním městě, že Izrael chce upustit od svého odporu proti možnému prostřednictví Spojených národů ve věci mírového urovnání konfliktu na Blízkém východě, v případě, že Sovětský svaz a Čína upustí od svého nepřátelství vůči židovskému státu a normalizují s ním své diplomatické vztahy. Prý požádal rumunského presidenta Ceausescu, aby o této věci zpravil vlády obou zemí. To jsou, panečku, šachové tahy, co?

Buenos Aires. — Maria Estela Peronová, dnes 53 letá, bývalá presidentka Argentiny, svržená ze svého úřadu při vojenském státním převratě r. 1976, žije nyní v Madridu. Dne 21. února rezignovala ze své funkce předsedkyně peronistické strany, která je nyní rozdělena na dvě frakce a tvoří opozici proti nynější vládě Argentiny. Tuto funkci držela až dosud od smrti svého manžela Juan Perona v roce 1974. Její rozhodnutí prý je definitivní a nehodlá je změnit.

Washington. — Spojené státy spolu se Západním Německem, Británií, Saudskou Arábií suspendovaly Sudánu svou ekonomickou výpomoc ve snaze přinutit jej k provedení politiky šetření požadované Mezinárodním měnovým fondem. Sudán totiž není schopen splácet svůj obrovský zahraniční dluh, ani není schopen z něho platit úroky. Spojené státy chtěly letos poskytnout Sudánu ekonomickou výpomoc ve výši 114 milionů dolarů. Suspendováním této výpomoci je ohrožena existence vlády presidenta Gaafara Nimeiriho. Spojené státy však chtějí pokračovat ve své pomoci Sudánu potravinami pro jeho obyvatele, trpící hladem, jakož i pro uprchlíky z Habeše. Rovněž mu podle plánu poskytnou svou vojenskou výpomoc.

Louisville. — V nemocnici „Humana Hospital Audubon“ v Louisville, Ky., už třetí pacient obdržel umělé srdce; je to 54 letý Murray Haydon, kterému

jinak - podle odhadů lékařů - zbývalo kvůli pokročilé srdeční chorobě už jen několik dnů života. Operace se zdařila a umělé srdce, které je pumpa na tlak, zhotovená z plastiky podle návrhu Dr. Roberta Jarvika, funguje bezvadně. Protože jinak pacient netrpí žádnou jinou chorobou, jeho stav je vyjimečně příznivý a čeká se, že se bude zlepšovat velmi rychle. Jeho předchůdce William Schroeder, který trpí cukrovkou, a který obdržel umělé srdce v listopadu 1984, byl méně šťastný. Měsíc po své operaci byl postižen mozkovou mrtvicí, takže od té doby trpí poruchami paměti i vyjadřovacích schopností. V posledních dnech se však i jeho stav znatelně zlepšil, takže 19. a 21. února mohl na vozíku opustit svůj pokoj v nemocnici a projet se venku na slunci. Záhy také bude moci provádět 30 minut denně cvičení na stojatém jízdním kole. Lékaři však zůstávají na vážkách při řeči o tom, jak se jeho stav vyvine v budoucnu.

Bejrút. — Izrael dokončil první fázi svého odchodu z Libanonu; vyklidil 200 čtverečních mil území přístavu biblického města Sidónu a jeho okolí. Nyní bude izraelská vláda jednat o druhé fázi odchodu, která má začít do tří týdnů. Dne 17. února byl v jižním Libanonu výbuchem bomby opět zabit jeden izraelský voják a 3 byli zraněni, a 18. února byli teroristy zabiti dva další izraelské vojáky; čeká se, že šijitští teroristé v Libanonu nyní zvýší své útoky na izraelské vojáky, aby izraelské veřejné mínění vyžadovalo na své vládě urychlený odchod izraelské armády z jižního Libanonu. Dne 18. a 19. února ve vyklizeném Sidónu, obsazeném libanonskou vládní armádou, demonstrovali na ulicích ozbrojení šijitští muslimští povstalci a všude strhávali libanonské prapory i plakáty s podobiznou presidenta Gemayela a stále jen vykřikovali: „Allah je veliký. Sidón je muslimský a nebude v něm už moci vládnout maronita!“ Den předtím - hned po odchodu izraelské armády - sunitské obyvatelstvo Sidónu nadšeně vítalo příchod libanonské armády do města, a tím vznikly obavy, že dříve či později dojde k srážkám mezi samotnými mohamedány sunity a šijity. Libanonská armáda nezasáhla do šijitských demonstrací; její hlídky začaly 19. února pouze projíždět ulicemi města. Šijité

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS
- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě včas.

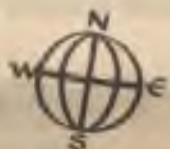
Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba postací

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

ovšem všude vyvěsili obrazy iránského diktátora Ayatollaha Khomeiniho a žádali pro „svou část“ Libanonu založení muslimské republiky podle Khomeiniho vzoru v Iránu. Gemayel byl prohlášen za „libanonského šacha“, který, „musí být odstraněn a utracen“.

Videň. — Sověští a američtí specialisté zahájili 19. února v rakouském hlavním městě své diskuse o situaci na Blízkém východě. Předsedou US delegace je asistent státního tajemníka pro Středovýchod Richard Murphy a v čele sovětské delegace je Gromyčův spolupracovník Viktor Polyakov. Předmět rozhovoru bude uveřejněn teprve po skončení těchto jednání. V žádném případě se nejedná o uzavření míru mezi Izraelem a jeho arabskými sousedy. Spojené státy zamítly sovětský návrh na mezinárodní konferenci o Blízkém východě; chtějí, aby obě strany si urovnaly své spory

přímým vyjednáváním mezi sebou. Jde pouze o výměnu názorů; Spojené státy se domnívají, že tím bude sníženo riziko přímé konfrontace mezi oběma supervelmocemi, kdyby mělo přijít na Blízkém východě do tuhého.

Ottawa. — Dne 19. února byl nad kanadským územím proveden první US pokusný let dálkové střely „cruise“. Tato byla vypuštěna z letadla typu B-52 nad Beaufordovým mořem. proletěla územím podobným sibiřské tundře, na délce 1.500 mil, ve výši 1.000 až 4.000 stop rychlostí 500 mil za hodinu, a podle plánu spadla do zamrzlého jezera Primrose na severu provincie Alberta. Tato střela letí velmi nízko a proto nemůže být vypátrána radarem. Při tomto pokusu byla střela Cruise samozřejmě bez nukleární nálože.

Vatikán. — Dne 19. února izraelský ministerský předseda Shimon Peres navštívil papeže Jana Pavla II. ve Vatikánu. Mimo jiné bylo také mluveno o otázce Jeruzaléma a jeho statutu v budoucnu. Sv. Stolice žádá už dávno zmezinárodnění Jeruzaléma, protože je posvátný všem třem monotheistickým náboženstvím křesťanům, židům i mohamedánům. Izraelský premiér však trval na tom, že politicky - (i když ne nábožensky a duchovně) - musí Jeruzalém zůstat, a to nerozdělený a navždy hlavním městem Izraele. - Vatikán proto dosud diplomaticky neuznal stát Izrael. Peres pak řekl novinářům, že

papež bude v Izraeli vítán kdykoliv se rozhodne jej navštívit. Před Peresem navštívila už Vatikán izraelská ministerská předsedkyně Golda Meirová, na níž v Izraeli z nějakých politických důvodů dnes nijak zvlášť nevzpomínají.

Bangkok. — Thajská vláda si stěžovala v protestní notě, poslané Organizaci spojených národů, že Vietnam ve své ofenzivě proti kambodžským guerilům užívá otravných plynů; na thajské území totiž dopadly 6. února čtyři rakety se smrtícími plyny. Zároveň Vietnamci při své střelbě přes hranice proti kambodžským guerilům usmrtili osm osob thajských občanů, a 23 dalších zranili. Vietnamská armáda za této své ofenzivy už dobyla všech hlavních táborů kambodžských guerilů při thajské hranici.

Liberec, ČSR — Čs. komunistická policie propustila konečně na podzim 1984 uvězněné františkány z vazby, ale nyní se proti nim připravuje soudní proces. Dne 4. ledna t.r. byli propuštěni z vazby Jan Zán, Jan Burián a Jitka Danhelová, kteří jsou od 20.11.84 spolu s dr. Ladislavem Trojanem, Antonínem Dambrowským, Ctíradem Pospíšilem a Alenou Janošikovou trestně stíháni pro trestný čin maření dozoru státu nad církvemi a náboženskými společnostmi podle § 178 tr. z., jehož se měli dopustit tím, že „se jako členové v ČSSR nepovoleného řádu františkánů, konventu Liberec, aktivně podíleli na jeho činnosti a hospodářském zabezpečování, opatrování a rozšiřování nelegálně vydávané náboženské a jiné „závadné“ literatury studijního a informačního charakteru; dále, že se účastnili církevních obřadů konaných bez udělení příslušného souhlasu ve smyslu z č. 218/49 sbírky, a tajného studia, čímž úmyslně mařili a ztěžovali výkon státního dozoru nad církví, či náboženskou společností, porušováním ustanovení zákona o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností.“ / Citováno podle usnesení poručíka Krále, vyšetřovatele SNB Liberec, z 20.11.84./ Všechny sedm obviněných je nadále trestně stíháno na svobodě a hrozí jim tresty odnětí svobody do dvou let. Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných vítá akce mezinárodní veřejnosti a církevních představitelů na podporu pronásledovaných reholníků a reholnic.

Ota Hora: Svobodné volby v Habeši!

Využívání hladu samozvanou komunistickou vládou v Habeši ke zničení opozice, čítající miliony habešských občanů, a naprostý nedostatek odvahy demokratických vlád a Spojených národů tomu čelit, donutilo mne k napsání dopisu redakci jediného anglického deníku v Ottawě „The Citizen“. Obsah je tento:

„V dokumentárním programu „Politika hladovění“ vysílaném dne 22. a 23. ledna 1985 kanadskou televizí („The Journal“) bylo připomenuto:

– Jak komunistická vláda v Habeši zneužívá potraviny jako nástroje proti milionům hladových občanů, kteří jsou v opozici proti režimu.

– Jak zásilky potravin na pomoc hladovějícím jsou používány také pro výživu habešské komunistické armády.

– Jak demokratické vlády jsou lákány habešskou vládou, aby pomáhaly v přesídlování opozičního obyvatelstva ze severu na jih s úmyslem tuto opozici po přesídlení zničit hladem a tím zesílit komunistický režim.

Když se novinářka Barbara Frum dotazovala zástupce Spojených národů co podniknou k odstranění těchto zvěrstev, jeho odpověď přímo ohromila: Spojené národy nemohou donutit habešskou vládu ke změně dnešního nelidského stavu, protože by to habešská vláda považovala za zasahování do vnitřních záležitostí státu! Neuvěřitelné! Když totiž jednotlivec je spravedlivě pronásledován a potrestán za své zločiny, proč

nemohou být potrestáni mezinárodní gangsteři? V kapitole I., odstavec I. Charty Spojených národů se stanoví, že: „Posláním Spojených národů je; 1) udržovat mezinárodní mír a bezpečnost a proto: musí podniknout účinné kolektivní akce pro odvrácení a odstranění hrozeb...“ V Habeši není mír ani bezpečnost! Opak je pravdou:

V roce 1974 se v Habeši komunistická vojenská junta podporovaná Sovětským svazem násilně zmocnila politické a vládní moci a od té doby Habeš prochází soustavným vnitřním neklidem, boji a hladomorem. Viník je komunistický habešský režim, který dostal od Sovětského svazu válečný materiál v hodnotě 2 a půl bilionu dolarů, avšak ani hrstku potravin. - Bohužel v průběhu diskuse ani kanadský velvyslanec u Spojených národů, Steve Lewis, nezasáhl účinně a podnětně k akcím proti mezinárodnímu gangsterismu **Komunismus má ovšem s využitím hladu svou „osvědčenou zkušenost“**

Co se děje v Habeši za komunistického režimu už po deset let je opakováním toho, co se dělo v SSSR v letech 1930.

Komunistický režim v Habeši přijal mj. i sovětský vzor kolektivizace (násilné) v zemědělství. Výsledek je zdrcující: Hladomor! V Habeši vidíme komunistickou ideologii v praxi a v akci: bezohledný třídní boj vrcholící ve smrtelném zápase mezi „buržoazí“ (farmáři) a „proletáři“ (komunisty) až do vyhlazení posledního „třídního nepřítele“.

Jaké je řešení?

Kanadská vláda, všechny nekomunistické vlády ve svobodném světě (Spojené národy) - zmobilizováním mohutného veřejného mínění, musí ihned žádat svobodné volby v Habeši - za dozoru Spojených národů a nahradit dnešní barbarský komunistický režim demokratickou vládou. Obětavá potravinová pomoc musí být poskytována hladovějícím Habešanům, nikoliv komunistické armádě a musí být učiněna přítrž tomu, aby byla zneužívána k vyhladovění milionů občanů, kteří odporují komunistické hrůzovládě. Svobodný svět musí účinně zasáhnout, ikdyž příliš pozdě a zastavit další sovětský plán na cestě ke světovládě. Musíme bojovat a nekapitulovat!

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

VŘELÁ VZPOMÍNKA

1980
11. březen
1985

Hodiny nám měří všem čas žití denně rovnoměrným tempem a přesto při každém setkání roku s rokem, výročí s výročí si vždy znovu v údivu uvědomujeme, jak rychle spěchá k věčnosti.

Všechny vás, kdo jste ho znali prosím, abyste vzpomněli se mnou v modlitbě na mého drahého zesnulého manžela, pana

KARLA BÁRTU,

RODÁKA Z RADOŠIC U PÍSKU,

který nás po dlouhé nemoci na Boží zavolání opustil.

Vzpomeneme si na něho modlitbou v sobotu 9. března 1985 při českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v 6:15 večer.

Alena BÁRTOVÁ manželka

*Idou slova vzhůru,
mysl k prachu tihne:
hlas bez myšlenek
nebes nedostihne.*

(HAMLET)

SPORT

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

I. liga hokeje v Československu

měla reprezentační přestávku.

HOKEJ VE SVĚTĚ

Turnaj hráčů do 18 let v Ústí nad Labem a Děčíně.

Závěrečné dva zápasy: Československo - Švédsko 4:4 a Finsko - SSSR 2:1. Důležitou přípravou před blížícím se mistrovstvím Evropy ve Francii vyhráli čs. osmnáctiletí hokejisté.

Konečná tabulka:

1.ČESKOSLOVENSKO	10:8 4
2.ŠVÉDSKO	16:15 3
3.FINSKO	9:10 3
4.SSSR	9:11 2

Přátelské zápasy: Čs. hokejisté sehráli dva zápasy s Fíny, jako další přípravu před blížícím se mistrovstvím světa. **V Praze:** Československo - Finsko 6:8. Branky: Rusnák 2 (Slovan Bratislava), Liba (Košice), Rosol, Kameš, Klíma (všichni Dukla Jihlava). Toto utkání vstoupilo do čs. a finské historie, neboť čs. reprezentanti ještě v domácím prostředí s Fíny dosud neprohráli a osm gólů také ještě před tím nikdy nedostali. **V Příbrami:** Československo - Finsko 5:1. Branky: Kameš, Benák, Rosol, Klíma (všichni Jihlava), V. Lukáč (Košice). Po prohře v prvním zápase čs. hokejisté podali lepší výkon a

vyhráli. Přesto trenéři dr. Bukač a Neveselý příliš spokojeni nebyli, protože ve hře čs. mužstva bylo mnoho nedostatků.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Evropská kvalifikace pro MS 1986 v Mexiku

2. skupina: Portugalsko - NSR 1:2. Z Lisabonu si odvázejí Západní Němci dva body díky brankám Littbarského a Voellera. Německá spolková republika za vedení „Cisáře“ Franze Beckenbauera se stává velkým favoritem na postup MS v Mexiku.

1.NSR	3 7:3 6
2.ŠVÉDSKO	4 7:4 4
3.PORTUGALSKO	4 5:6 4
4.ČESKOSLOVENSKO	2 5:2 2
5.MALTA	3 2:11 0

Zbývá sehrát: NSR - Malta (27.3.), Malta - Československo (20.4.), Československo - NSR (30.4.), Švédsko - Československo (5.6.), Československo - Portugalsko (25.9.), Švédsko - NSR (25.9.), Portugalsko - Malta (12.10.), Československo - Švédsko (16.10), NSR - Portugalsko (16.10), NSR - Československo (16.11.) a Malta - Švédsko (17.11.).

Přátelské zápasy: Uruguay -

Finsko 2:0, Kolumbie - Polsko 1:0, Ekvádor - Finsko 3:1, Peru - Bolívie 3:0.

V čtvrtfinále Českého poháru: Sigma Olomouc - Sparta Praha 2:1, České Budějovice - Baník Ostrava 2:1, Dukla Praha - Mladá Boleslav 2:0, VTJ Tábor - Poruba 1:0. V semifinále se střetnou: Dukla Praha - VTJ Jabor a České Budějovice - Baník Ostrava.

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Mistrovství světa v cyklosu v Mnichově:
Amatéri: 1. Kluge (NSR), 2. Schumacher, 3. D'Arcie (oba Švýcarsko). Pořadí čs. závodníků: 4. P. Klouček (Ml. Boleslav), 6. Hric (Košice), 13. Kvasnička (Dukla Praha), 16. Glajza (Poprad). Čs. družstvo bylo oslabeno o zraněného Šimunka (prasklá kolenní česka), který je nejlepší současný cyklokrosař mezinárodního pelotonu, jinak mistr světa junioru 1980 a amatéru 1983 a 1984. Dále nemohl startovat pro zranění nový mistr Československa (jelo se bez Šimunka) - František Klouček (zlomená pátá zánartní kost). **Družstva:** 1. Švýcarsko, 2. Československo, 3. Holandsko. **Junioři:** 1. Wabel (Švýcarsko), 2. Sprich (NSR), 3. De Voss (Holandsko). Pořadí čs. závodníků: 4. Donša, 8. Raufer, 13. Port, 26. Polák. **Družstva:** 1. NSR, 2. Československo, 3. Švýcarsko. **Profesionálové:** 1. Thaler (NSR), 2. Van der Poel (Holandsko), 3. Michely (Lucembursko).

Finálový turnaj PMEZ volejbalistů v Bruselu
Mužstvo RH Praha hrálo pod současné možnosti třikrát prohrálo a uhrálo jen dva sety.

CSKA Sofia - RH Praha 3:0, Mladost' Záhřeb - RH Praha 3:1, Santal Parma (Itálie) - RH Praha 3:1. Konečná tabulka: 1. Parma, 2. Záhřeb, 3. Sofie, 4. Praha.

Semifinále házenkářských pohárů žen
PVP: CSKA Sofia - Družstevník Topol'niky 23:19. **Pohár IHF:** Jiskra Partyzánské - VASAS Budapešť 21:23.

Tiskařský šotek: si opět zařadil a to ve výsledku Taneční dvojice ME v krasobruslení ve švédském Götteborgu: bylo uvedeno, že na 3. místě skončila Holá - Foltán (VŠ Praha - ČSR), ale správně je až na 8. místě. Dále v člunku Čs. fotbaloví reprezentanti v "Coverciané, Itálie, vypadl při uvedení 1. utkání titulek: AC Florentina - Československo 2:1.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V 8. kole halové sezóny Metro - Lígy:
Sparta - Trevian 3:2. Branky: Taylor 2, Wisse, - Pelton 2. První třetina skončila 1:1, ve druhé nepadl žádný gól, takže o všem rozhodla až dramatická třetí třetina, kdy Taylor dvěma brankami zajistil Spartě důležité vítězství. Druhá letošní výhra a čtyři celkové body by měly Spartě zachovat příslušnost v nynější halové soutěži Major divizi i pro příští rok. V 9. kole Sparta hraje proti Wikings a to v neděli 3. března ve 2 hod. odpoledne. Ostatní výsledky 8. kola: U Serbs - Schwaben 2:2, Wauconda - Kickers 6:3, Wikings - Eagles 1:4, Green-White - Liths 3:2.

Tabulka po 8. kole Major - divize

1.U.SERBS	23:8 14
2.SCHWABEN	23:12 12
3.WAUCONDA	31:16 11
4.EAGLES	23:16 11
5.GREEN-WHITE	18:17 9
6.WIKINGS	17:16 9
7.KICKERS	21:20 8
8.SPARTA	14:22 4
9.TREVIAN	15:25 2
10.LITHS	16:38 0

Ve Spartaklubu se 15. února konalo slavnostní nastolení nového výboru Sparty pro rok 1985. Vedl je sekretář Jarda Fajkus a nový výbor uvedl velmi vtipně populární Sáva Roknič. V dnešním H.N. vás chei obeznámit s první částí, kterou pronesl Sáva Roknič a dokončím v příštím vydání H.N.

V rámci oslav 70. letého výročí trvání Sparty A.B.A. Chicago. Jistě bude naši sportovní veřejnost zajímat výňatek z knihy Vítězslava Houšky „Železná Sparta“, který úzce souvisí s historií naší Sparty Chicago, neboť v době, kdy evropská kopaná pronikla do USA a byla nesmírně populární, lidé se neváleli před televizí, nýbrž šli fyzicky za sportem, který měli rádi. A v našem případě mluvíme o celé té ohromné krajanské menšině a její lásce ke kopané. Zejména mladší generace si jistě uvědomí, jak obdivuhodné je letošní jubileum existence Sparty v Chicagu, která procházela mnoha finančními a generačními obtížemi, a jenom vzácnou věrností, pochopením, podporou veřejnosti a láskou k evropské kopané se udržela a můžeme s hrdostí říci, že je dnes vzorem všem klubům kopané (soccer) v Americe - zejména ve státě Illinois, kde je nejstarším klubem s nejbohatší historií získaných titulů.

Nuže: píše se rok 1929 a „Železná Sparta“ Praha jede na americké turné. Poslechněte si jaké to tenkrát bylo.

Když se na podzim r. 1929 Praha tklivě rozloučila se svým mistrovským mužstvem Sparty, která jela na zájezd přes oceán, nikoho nenapadlo, že to nebude jenom snadná procházka, i když se vědělo, že před šedesáti léty byla kopaná ve Spojených státech rozhodně populárnější, nežli dneska.

Už na první zápas v Brook-

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ - kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST - návštěvy příbuzných a známých z Československa i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

K 70. VÝROČÍ činnosti Sparty Chicaga POŘÁDÁ

SPARTA A.B.A.

&

čs. sportovci v zahraničí JARNÍ TANEČNÍ ZÁBAVU

V SOBOTU 23. BŘEZNA 1985

v 8 hod. večer

v AMERICAN LEGION HALL

5510 W. 25th Street, Cicero, Ill.

Vyhrávat bude k tanci a poslechu populární orchestr
George Pichy.

Výborné jídlo a nápoje všeho druhu.

lynu se přišlo podívat třicet tisíc diváků. Hrál se na baseballovém hřišti a Pražané se domnívali, že mužstvo „All Stars“ bude pouze souborem snaživých začátečníků. Brzy však poznali, že mají čest měřit své síly s rychlými, střelenými a zdatnými fotbalovými atlety. A tak i po vítězství 4:0 pochopili, že turné Spojenými státy bude tuhou robotou. To se ukázalo pravdou už na druhém zápase proti slavnému týmu Brooklyn Wanderer, kdy 75 tisíc ohnivých fanoušků dychtilo po skalpu cizince. A tak Sparta, která třikrát vedla o gól se musela nakonec spokojit s remízou. A jak záznamy ukazují, došlo ke konci zápasu k boxérským šarvátkám, kterých se zúčastnili pochopitelně i mnozí diváci ... čili ... nic nového pod sluncem!

Následující den nastoupila Sparta s několika náhradníky, proti new-yorským „Obrům“ (N.Y. Giants), kteří podle záznamu většinu hry poskakovali mezi míčem a s chutí hrající Spartou, která jim dala pěknou skládku 6:0. První porážku utrpěla Sparta ve státě Massachusetts, kde se utkala s tehdejšími mistrem Spojených států. Ne, že by Sparta hrála špatně. Poprvé se však setkala s velmi tvrdě hrajícím týmem profesionálů, složených ze starších a zkušených Angličanů a Skotů. Sparta prohrála 2:3 ve „Fall Riveru“ jámě lvové, při čemž devět hráčů bylo zraněno. Ve značně pesimistickém rozpoložení putovala Sparta Praha do Clevelandu. Tam si konečně náladu polepšila, když viděla na nádraží tisíce jásajících krajanů a když byla po celou dobu clevelandského pobytu zahrnována projevy přízné a pohostinnosti. Krajané poskytli Spartě domácí prostředí, a mocnou propagační podporou ve formě „polodesatera“ vytištěného ve stotisícovém nákladu jež znělo:

1. Nevezmeš dobrého jména Sparty nadarmo, nýbrž chvalozpěvy na její skvělou hru pěti budeš ...

2. Ctí otce a průkopníky českého sportu „Atletický klub Sparta“, který dobře jméno naší vlasti vždy úspěšně roznášel v zahraničí ...

3. Nezabiješ velký česko-americký podnik na hřišti „Hooper Field“ a dostavíš se ve sváteční náladě s celou rodinou

4. Neokradeš sebe a celou rodinu svou o nezapomenutelnou podívanou na zápas Sparta - All Stars of Ohio ...

5. Nepožádáš manželky bližního svého, aby v neděli 26. září, jela s tebou někam na výlet, ale svou káru jí i manželku jejímu, jakož i

dítětkám, k cestě na zápas Sparty nabídněš ...

Sparta krajané nezklamala a zvítězila po pěkné hře 6:2. Když pozdě večer vjížděl vlak s výpravou Sparty na chicagské nádraží, zazněly tóny Čs. národní hymny, a potom se rozburácel hláhol desetitisíců. Byli tu snad všichni krajané z celého českého Chicaga, a byl tu i starosta města Čermák. Před nádražím čekaly na Spartu další nepřehlédněné masy lidí a nejméně pět tisíc ověncovaných automobilů, připravených k velkolepému nočnímu průvodu. Desítky kapel v autokarech i v ulicích vyhrávaly české národní písně. Průvod byl dlouhý několik kilometrů. Toho dne byl noční klid zrušen. Na domech se třepotaly československé prapory a z oken hřměly výkřiky: „Nazdar hoši! Ať žije Kád'ar! Sláva Jandovi! Ať žije naše Praha!“

Přesto, že celý den lilo, přišlo na stadión Soldier's Field padesát tisíc diváků. Za zvuků stočlenné kapely a stylového randálu vběhla na hřiště jedenáctka Sparty s hvězdným praporem. Soupeřem Sparty bylo tehdy dosud neporažené mužstvo „All Stars of Chicago“. K velké pýše a radosti krajanů se Pražanům podařilo porazit neporažené hvězdy Chicaga 1:0. Hříža však obestřela věrně krajané, když v druhém chicagském zápase s mužstvem „Ulster United Toronto“ prohrávala Sparta už v nastupu 0:3. Teprve v 90. minutě zápasu se podařilo Spartě vyrovnat na 4:4 a tisíce nadšených krajanů v hledišti se objímalo, jako kdyby Sparta vyhrávala válku.

Když potom Sparta jela do Saint Louis k zápasu s místním reprezentačním mužstvem vypravilo se české Chicago ve třech vlacích a stovkách aut podpořit svým hlasem českou věc. Sparta vyhrála 5:3. A potom došlo k zápasu, kdy poprvé fandili čeští Američané soupeřům

Sparty Prahy. Sparta totiž nastoupila k zápasu proti své chicagské jmenovkyni, v jejímž mužstvu byli tehdy skoro sami Češi. Domácí hráči byli značně sebevědomí a chtěli unavené Spartany porazit. Před zápasem vyslali krajané deputaci se žádostí, aby Pražané zařadili do útoku populárního holohlavého kanonýra Jandu, který po nezdaru a zranění v prvním zápase nebyl stažen.

A to byla taktická chyba a katastrofa pro Spartu Chicago. Janda hrál a střílel jako lev, tálh téměř všechny útoky a pletl soupeřům hlavy. Nastřílel za sebou čtyři góly a nezapomenutelně se vryl do srdcí amerických Čechů. Spartánská mašina supěla tentokrát na plné obrátky, a pohřbila svou chicagskou jmenovkyni 9:0.

Pochopitelně bych měl pokračovat do nekonečna a jistě byste všichni pozorně poslouchali. Zmíním se ale jenom krátce o posledních třech zápasech, které pražská Sparta absolvovala na americké půdě.

Zápas v Detroitu byl zápas nervu a pěsti, rvaček mezi hráči a diváky, kteří vtrhli do hřiště: jízdní policie musela zakročit. Ale i v tomto nepřátelském prostředí Sparta vyhrála 2:1. Pro poslední dva zápasy už neměla Sparta k dispozici ani jednoho zdravého hráče. A tak jedenáctka zafačovaných a pokopovaných Pražanů podlehla týmu Brooklyn Vanderers 1:3 a s Galicií New Jersey remizovala 1:1.

Sáva Roknič

Končím heslem: Ať vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK.

**Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy**

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

*"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."*

T.B. Hlubuček:

„Vzpomínky na Rychnov nad Kněžnou“

Na vzpomínky z mládí nelze nikdy zapomenout. Pro mne zahrnují kromě rodného Zamberka nad Orlicí v Orlických horách také studentské město Rychnov nad Kněžnou. Tam jsem za první světové války prožil čtyři roky tvrdých studií na státní technologické textilní škole. „Tvrdých“ proto, že velmi často jsme chodili spát o hladu. Bydlel jsem „Na drahách“ u staříčkových sester Dolanských, pro které student na byt a stravu znamenal nutný příjem na živobytí. V Rychnově bylo také gymnasium. Jako studenti jsme chodili do kostela Nejsv. Trojice a velkou radost nám působily nedělní vycházky do okolí. Zahrnovaly Velké Hamry, Solnici, Kvásiny a jednou z nejkrásnějších vycházek byla „ke Studánce“ s Ivanským jezerem a hustými lesy. V červnu nás tam táhly rozsáhlé třešňové sady, kde jsme si bez placení natrhali velké třešně - chřupavky. V Rychnově stojí dodnes historický zámek české hraběcí rodiny z Kolovratů, kde byl přístup do velkého musea s mnoha historickými památkami.

V Rychnově tehdy žila rodina Naxerova jejíž dva synové Jiří a Milo se sestrou se vystěhovali do Ameriky v prvních letech dvacátých a usadili se v Cedar Rapidsích, kde všichni působili v Sokole. Jiří byl také členem Čsl. národní rady americké a podílel se na osvobození staré

vlasti.

Nevýhodou studií na státní škole bylo, že jsme byli podrobeni vojenskému výcviku. V letních měsících to ušlo, ale horší bylo brouzdání se sněhovými závějemi v zimních měsících bez teplého ošacení. Bohužel, nedalo se nic dělat. V Československu byly od nepaměti tovary a přádelny na bavlněné a vlněné zboží a absolventi jmenované školy neměli po maturitě nikdy velkou potíž nalézt vhodné zaměstnání. Mé první - už za první republiky - bylo v textilní továrně Nettlově u nádraží, kde pracovalo několik set Žamberáků. Měsíční plat nebyl velký, ale bylo to doma. Rychnov je také v Orlickém pohorí, kde většina obyvatel neoplyvala hmotným bohatstvím, ale zato upřímným vlastenectvím, které bylo zvláště potvrzeno v době, kdy Masaryk svolával gardy. Po památném 28. říjnu Masarykova rodina měla výletní chatu poblíž Kralického Sněžníku, a bylo to v Zamberku, kde se scházel s básníkem Jaroslavem Vrchlickým a s profesorem Albertem, který tam založil sanatorium pro tuberkulózní pacienty. Schůzky se odvíjely v útulné Mazurově vinárně na náměstí. Mazura býval také starostou města.

V době redaktorství chicagské Svornosti jsem v ní měl pravidelné statě „Procházky Orlickým krajem“, které byly s oblibou čteny nejen rodáky z tohoto kraje, ale i jinými, jimž pomáhaly oživovat vzpomínky na jejich vlastní kraj.

Our 100th Year

**SECOND
FEDERAL
SAVINGS**

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

**A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY**

**SAVING IS
CONVENIENT
HERE!**

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Dominik Pecka:

Josef Florian

(Dokončení z min. čísla)

Nebojí se žít v nezajištěnosti: je zajištěn jen důvěrou v pomoc Boží. Paní, která se stará, co bude s jeho početnou rodinou, odbývá: „To je vidět, že se nedomlíte.“ Překladatele, který naléhá, aby již brzy vyšla kniha, jejíž rukopis dodal, se táže: „A modlil jste se již, aby ta kniha vyšla?“

Vydává své dílo „s pomocí Boží a přátel Studia“, často bez peněz a bez jakékoli lidské podpory. Je zjevem zcela odlišným ve světě výrobců literatury. Jako učitel León Bloy i on zná chvíle, kdy na něho doléhá nejmucivější bída. I ze svého mála posílá Bloyovi pár ubohých franků, dar chudého. Počátkem roku 1922 je jedním jeho výhodiskem z dluhů a nouze vydat věřitelům část skladu knih místo zaplacení a úplnou úhradu pohledávek.

Jeho víra v Prozřetelnost připomíná víru svatého Jana Cottolenga, který z ničeho, jen na základě bezvýhradné víry v Boží pomoc buduje velké instituce sociální a charitativní. Málokdo v českém národě poznal tak jako Josef Florian, co je dluh - „dluh je dluh, krví psaná blána, at' bližnímu, at' bance, at' Satanáši, jenž dohlíží přísně na všechny peněžní pořádky.“ Je příznačným znamením doby, že dluh Florianův v Živnostenské bance v obnosu 2.251 K, v největším a nejbohatším

peněžním podniku českém, umožňuje zaplatit zásahem Prozřetelnosti správce vesnické dvojtřídky.

„Velmi se mi líbí Vaše ‚nestartarejte se o placení‘, píše Florian básníkovi Janu Zahradníčkovi o velikonocích 1937. „To rád dělám: nestarat se, zrovna jakobyste tu větu vybral z Evangelia svatého Matouše.“ Témuž píše v roce 1938: „Snad bych měl tyto peníze odevzdat ‚administraci‘, ale já sám jich velmi potřebuji a vlastně je už ted' marno o nich mluvit, neboť jsou uvedeny v ‚niveč‘, a to ve chvíli, kdy mi bylo dopřáno se jich dotknouti. Jsemť půda živnivá, vláha se v ní nedrží, kdekdo se jí vyhýbá, ale přesto stále jsem, což mně samému je nepochybným zázrakem.“ Jedno jeho věnování zní: „Krev Chudého - tot' peníze - a bída v tomto smyslu Chudokrevným!“ Kniha, které vydává Florian, se posílají „darem“ a jediné, co se za ně očekává, je „almužna“, neboť věci yzácné a krásné vznikají z krve chudého, která ovšem není na prodej.

Není málo těch, jimž setkání s Josefem Florianem je životním mezníkem. Mnozí vyznávají, že poznavše ho, počali se pořádat se sebou a se svým okolím, hledět si více modliteb a vážit si duchovní svobody dítek Božích. Spirituál dr. František Cínek po léta sleduje iradiace díla Florianova v mladých duších a tvrdí, že v seminárních školách svatého kněžství dlužíme tomuto dílu víc, než se tuší. Jeho metodou je nenechat nikoho v

klidu; zmásti člověka v jeho před-se-vzetích /v tom, co jako hradbu před sebe staví. Slabí duchové ovšem propadají v této zkoušce, odcházejí, aby nejen vyspravili své pobožené hradby, nýbrž obehnali se hradbou novou. Florian nemá rád lidi s hotovými úsudky, jak je odchovála škola.

On sám je stále „nehotový“, stále věčný student a bezradným někdy říká: „Ani já si nevím rady se sebou.“ Jeho největší zásluhou je to, že stále připomíná povinnost Studia. Tím se rozumí Studium celostní. U něho se nesetkává žák s tříští vědomostí ani s omezeným vědním speciálním, kterým se honosí učitelé graduovaní. Čemu učí především, je celost, uhrmnost, obecnost, všestrannost, soulad - tedy katolicita v nejpřesnějším významu slova.

Největší překážkou Studia jsou mu takzvaní vzdělanci: „Jindy studovali páni a svobodní občané. Byl to pevný řád a tak i každý jednotlivec snadno dával věci kolem sebe do pořádku, aby se uprázdnil k vyšší snaze. Ted' se stává vzdělavcem jen ten, kdo byl dán v mládí ‚na studie‘. Odtud jedni, nemohouce obstát ve zkouškách, záhy odcházejí a volí si nějaké ‚praktické‘ zaměstnání, nebo koptí se v nějakém písaření v kancelářích úředních nebo soukromých. Kromě svých úředních hodin bývají činní ve spolcích a v novinách; že to pacakají páté přes deváté jest jasno každému, kdo přihledne k pásmu jejich činnosti a k výsledkům. Ti druzí, jak se říká doštudují. A jsouce vyštudování /té obhludnosti slovi/, ‚vezmou‘ nějaké místo /řiká se tak, i když s vyplazeným jazykem je dlouho sháněli a stěží se někam přilepili/ nebo se zařídí samostatně, aby měli slušné živobytí. Slušné na vzdělance! Pak se ‚dobře‘ ožení nebo jinak svou svobodu zmarní. Záhy jsou z obojích ‚řádní lidé‘, kteří nemají už nic jiného na mysli, než aby celé dny pletičarili a přelhávali, konejšili a podváděli hlubší hlasy srdce, aby je okřikovali tím, že konají povinnost. Co to za povinnost je, nad tím se nikdy nepozastaví. A tak patrna konkrétně z jejich života tato pravda: Nepřijde-li studování člověka k moudrosti aspoň

takové, aby nabyl přesvědčení, že pravého studia nelze nikdy zanechat tomu, kdo chce právem slouiti vzdělavcem, že tedy nelze v čase tohoto vyhnanství ‚nikdy ‚dostudovati‘ nebo ‚vyštudovati‘, pak se člověk zvrhá záhy v obludný typ toho, čemu León Bloy říká buržoa.“ /Poznámky J. Florianova v březnu 1938/.

O dílu Florianově nelze mluvit jako o ‚škole‘. Jeho ‚vyučování‘ je spíše probouzení ducha a jeho vnitřního rytmu než předkládání vědomostí. Jeho výklady obsahují náměty, podněty, povzbuzení a výtky. Třebas miluje dialektiku, není dialektika pravým výrazem jeho ducha. Mnohem výraznější než slovo jest jeho pohled. Co mluví, jsou spíše kusé poznámky, které bez blízkosti jeho očí ztrácejí velmi mnoho ze své podstaty. Účinnost jeho myšlenek je dána jeho osobností, která je obdařena velikou vnitřní mocí. Tím k sobě vábí mnoho lidí, ale také odpuzuje. /Připomínám, že jsem sice šestnáct let žil v kraji Florianově, ale osobně jsem se s ním nikdy nesetkal, takže nemohu býti počten ani k jeho bezvýhradným ctitelům, ani k jeho odpůrcům. Bezděčně jsem se řídil myšlenkou, kterou Florian sám vyslovuje v listě k básníkovi J. Zahradníčkovi 5.XI.1930: „Když někoho poznávám z díla, takzvané ‚osobní‘ setkání mi už mnoho nedá. To jsou akcidence života, že někdo má pěkný vzhled a někdo pěkný hlas, chůzi, sedění atd. Ale to vše se více cení u děvčat než u mužů, když neběží o jejich společenskou funkci.“ - Akord 1942, IX-7/.

Ale styk s lidmi nebo boj s nimi je u Florianova věcí jistě jen vnější a druhotnou. V boji si počíná ovšem jako každý bojovník: hledí kupředu a nedívá se ani napravo ani nalevo. Jest jen litovat, že to mnohé svedlo na scestí: napodobovali totiž vnější přímou, prudkou a náhlou výpadu, zapomínajíc napodobovat vnitřní ryzost a důsledný život z víry, který Florian měl a neustále si prohluboval.

Svou osobností, hrdinným životem a záslužným dílem vydavatelským jest Josef Florian předním průkopníkem duchovního rozmachu katolického v zemích českých, mužem, který nejen představoval, ale i bojoval zápas katolictví s liberalismem a všemi podobami duchovního a mravního úpadku. Skupiny a časopisy, které ten boj vedly - Život, Rozmach, Akord, Na hlubinu, Tvar, Poesie, Řád - mají všechny známky filiace staroříšské. Po něm již to jiní dovedli - ale on je

první. Ukazuje všechny hodnoty katolicity v jejich čistotě a jasnosti, rozeznává je pravé od nepřavého a vracuje katolíkům jejich ztracené sebevědomí, opomíjen a pronásledován, se znamením extrémisty na čele, jakož ten, jenž přišel potřit proměnlivého a záłudného hada prostředností.

Jest mu dopřáno naplniti život - neodchází od díla neukončeného. Umírá 29. prosince 1941, několik dní po vyjití Kursu padesátého prvního, překladu Dwelshaversova pojednání „Synthesa lidského myšlení“ a před vyjitím Kursu padesátého druhého, Tannerova „Života P. Antonína Possevina.“

**

Takto končí Peckova předmluva k malé, ale „hutné“ knížce „Význam Josefa Florianova“, kterou napsal Andrej Stankovič a v r. 1983 vydalo v Mnichově „Opus bonum“ bez vědomí autora a s přispěním „Nadace Charty 77“. Knížka má 207 stránek, graficky ji upravil Milan Kubeš. Cena není uvedena, ale podle seznamu ostatních knih, vydaných edicí „Opus bonum“ se bude pohybovat asi mezi 15 - 17 západoněmeckými markami.

Pro zájemce ještě uvádíme tituly dalších knížek, vydaných v edici „Opus bonum“.

1. Jiří Lederer: /redigoval/ „Svědectví Pavla Tigrida“ - sborník z materiálů ze sympozia, věnovaného 25. výročí založení exilového časopisu Svědectví, které se konalo v západoněmeckém Frankenu na podzim r. 1981. Autory jednotlivých příspěvků jsou: J. Kovtun, K. Kaplan, A. Kratochvíl, J. Vladislav, V. Prečan, K. Jezdinský, M. Schulz, K. Skalický, J. Lederer aj. (176 stran, 10 černobílých fotografií, cena 17 DM).

2. Josef Zvěřina: Odvaha být církví.

3. Soren Kierkegaard: Nemoc k smrti.

4. Vilém Prečan: /redigoval/ Křesťané a Charta 77.

5. Pavel Tigríd: /redigoval/ Únor 1948 očima vítězů a poražených o 30 let později.

6. Pavel Tigríd: /redigoval/ Vývoj CHarty 77.

7. Vladimír Neuwirth: Apokalyptický deník.

Poesie

1. Anastáz Opasek: Život upřen do středu.

2. Zdeněk Rotrekl: Malachit.

3. Josef Kostohryz: Eumenidy.

Všechny uvedené práce je možno objednat s připojeným šekem na adrese: OPUS BONUM, POSTFACH 3929, D - FRANKFURT am MAIN 1, W. GERMANY.

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11 nocí prvotřídní ubytování, 11 večeří, moderní motorcoach, prohlídka Phoenix, Tuscon, Grand Canyon a jiných zajímavých míst.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napiště nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Kosmas Vesely:

K novým metám

Rád svatého Benedikta založil ve Spojených státech dvě neodvislé kongregace. Starší „kasinská“ uvedena v život r. 1846 založením arcidiakonátu sv. Vincence v Latrobe, Pa., čítá 16 neodvislých opatství, rozptýlených od Atlantiku až ku Pacifiku. Mladší kongregace, jež dle původu „švýcarskou“ se zove, sdružuje pět kvetoucích klášterů v oblasti středozápadní. Dvě převorství anglické kongregace na východě doplňují součet mužských řeholních sborů na třiatřicet neodvislých klášterů benedik-
DISKVALIFIKOVANÉ

Opatství sv. Propoka, Lisle, Ill., náleží do starší kongregace americké. Mezi šestnácti co do datu svého založení, jest na místě sedmém, avšak co do počtu členstva stojí na místě čtvrtém, vzdor tomu, že založením nejmladšího opatství v Cleveland. O. utrpělo značný úbytek ze svého sboru. Do řeholených šestnácti opatství americké kongregace přináležejí 851 kněží, 219 kleriků, 221 bratří laiku a 94 noviců; celkem 1.385 členů. Z toho připadá na opatství sv. Prokopa 104 a na sv. Ondřeje v Cleveland 40 členů, tedy více nežli jedna desítina celé kongregace je dnes česká a slovenská. Tuto porovnávací statistiku uvádíme proto, abychom čtenáře alespoň obezpečili s nynějším stavem benediktského řádu v Americe.

Při smrti věhlasného arcidiakona B. Wimmera r. 1887 bylo opatství sv. Prokopa tehdy nejmladším dítkem horlivého toho zakladatele, jemuž mezi opaty až dosud nebylo rovno, a jenž slyšel pověstnou náklonnost ku svým českým mnichům. Zakládající členové opatství sv. Prokopa obdrželi onu milost od Boha a tu čest od opata Wimmera, že on sám osobně je přijímal do řádu a sám po dvě léta před smrtí upevňoval jejich neodvislé postavení v americké kongregaci. To znamená tolik, že tradice českých Benediktinů v této zemi sahají až k samým kořenům mnišského života a k počátkům mohutné americké kongregace.

Netušený vzrůst a pokrok Českých Benediktinů byly znovu a znovu předmětem obdivu ba i překvapení u ostatních klášterů. Vyhledky do budoucnosti byly při jeho založení mírně řečeno neblahé. Sociální rozštěpenost českého lidu na několik navzájem se potírajících táborů, vrhla Benediktiny do věni, jež od samého počátku

znamenal urputný zápas o holou existenci. Nelze na tomto místě ani zběžně zabíhat do jednotlivých událostí. Leč těm, kdo studovali rozvoj českého živlu v Americe za posledních padesát let, nemůže býti tajeno, že v poměrech nastává dnes překvapující obrat, a to nikoli k horšímu, nýbrž naopak k lepšímu z katolického stanoviska. Nad očekávání těžký boj existenční byl tak dalece dobojován, že již ozývají se v dále prorocké hlasy, jež dávají tušiti příchod nové éry, že stojíme na prahu nové doby, že spějem k Novým Metám.

Dlouholetá, neúmorná práce na poli vzdělávacím zmožněla ve strom, jenž bohda přinese ještě skvělé ovoce. Svěží větve slovenského opatství pní již na stromě a vyrážejí nové pupence, a nová generace Benediktinů chystá křídla svá k rozpětí na jiných místech. Povstává nová inteligence, vybavená mizou loyální soudržnosti českého a slovenského lidu, opatřená prostředky, jakých se nedostávalo pionýrům mateřského opatství. Český lid, jakoby se probouzel z hlubokého snu, upírá opět svůj zrak na svatováclavské kulturní dědictví, na tisíciletý odkaz svých slavných předků. Nastává svítání se všech stran pojednou, otvírá se ohromné pole možnosti pro intenzivní náboženskou a kulturní činnost o jaké se minulá generaci ani nezdálo. Nynější generace již není tak spoutána bídou a svízely některých neloyálních krajanů, již není tak brzděna a zamořena tíživým břemenem domácího, vzdáleného boje, jako před tím. Nastalo definitivní roztřídění na uvědomělé katolíky, kteří z katolických škol se naučili po katolicku žít a jednat, a na druhé straně na lid nekatolický, jenž cizím školstvím ztratil veškeren nárok na ovlivnění rozhodujících směrnic katolických. Bolestivá očista se dokonává, již přestává surové tupení a urážení našich přesvědčení a citů. Nová generace Benediktinů zvedá hlavu vyzbrojena universitním vzděláním, otužena opravdovou prací a stálým cvikem - její pohotovost dává nám tušiti, co lze od ní očekávat v dobách příštích.

Vzlétněme hodně do výše a smělým okem pohledme vstříc do budoucnosti - vznesme se o padesát roků dopředu, vzhůru do léta Páně 1985. A co se tu jeví?

Opatství sv. Prokopa v Lisle slaví stoleté výročí od svého založení. Na slavnost se sjíždějí církevní hodnostáři z různých diecésí. Mezi nimi vyniká

pozoruhodná skupina dvanácti slovanských opatů, kteří se dostavili do mateřského kláštera z rozličných středisk obyvatelstva se slovanským pozadím. Tito apoštolové slovanských tradic přišli blahopřát místnímu prelátovi k jeho povýšení na arcidiakona, v uznání velikého misijního díla, jež mniši pro Čechy, Slováky a Rusy vykonali v Americe. První mezi nimi, opat slovenského kláštera sv. Ondřeje z Clevelandu, oslavuje slavnou pontifikální mši sv., zatímco opat od sv. Vojtěcha káže jubilejní proslov o dějinách a pracech českých a slovenských Benediktinů v uplynulém století. Poukazuje na skrovné začátky Českých Benediktinů před sto lety v Chicagu a pak jménem oslovuje jednotlivé preláty co zástupce klášterů kol sv. Prokopa sdružených: „Není diecése se značným počtem obyvatelů, aby neměla své kulturní a náboženské středisko v opatství řádu sv. Benedikta. A není opatství, aby nebylo baštou síly a uvědomění. ŠKOLOU SLUŽBY BOŽÍ, pro okolní obyvatelstvo. Jsou zde opatové z amerických klášterů, jejichž jména připomínají starobylé kláštery v české vlasti, Břevnov, Rajhrad, Velehrad, Emausy, Hostýn, Sv. Kopeček, Boleslav, Sázava, Zlatá Koruna, Opatovice, Strahov a Ostroh. A jména svatých patronů jejich slovanských jsou uctívána na každém místě, kde pilně pracují mniši na požehnané roli dědičné. Ba i ten nejmladší klášter, který snad bude jednou zastěven nově kanonizovanému prvnímu českému biskupovi v Americe, čítá již na padesát členů. Již sama jména udávají skupinám obyvatelstva kolem klášterů kulturní tón a udržují před nimi záblesk slavné minulosti jejich předků. Matkou pak všech jest opatství sv. Prokopa a jeho škola služby Boží - kolej a seminář - jež z malých počátků vrostly na vynikající tento ústav.“

„Za sto let docílené úspěchy mnichů v Americe tají se v jejich životní filosofii vyjádřené heslem MODLI SE A PRACUJ! Činnost řeholního sboru se rozděluje mezi bratry laiky a kněze tak, aby jedni pečovali o vzdělání a potřebu opatství, zatímco druhí věnují svůj čas a práci buď spisovatelství, učitelství, badatelství, nebo misijním potřebám katolického lidu. Aby řeholní bratři mohli svoji práci zdárně konati, poskytuje se jim příležitost věnovati se umění a řemeslům, nebo prohloubiti svoje vědomosti studiem bohosloví a vědy. Bohoslužba a církevní obřady v plné kráse římské liturgie jsou nepřetržitě

pořádány v opatských chrámech. Litugické hnutí zásluhou Benediktinů dochází netušeného rozkvětu a vrhá hřejivé světlo na vysokou kvalitu náboženského života lidu našeho původu. V církevní hudbě a ve zpěvu se jim nikdo nevyrovná. Bohabojný lid ze širokého okolí rád chvátá do opatských chrámů, aby se zde posvětil hluboce založenou náboženskou tradicí svých světců a zbožných předků. Slohově významné a nádherně vpracované chrámy i klášterní budovy dávají jim vůdčí postavení před ostatním světem katolickým. V nich modlitby mnichů vznášejí se neustále ku trůnu Božímu - za jejich sourodáky - hymna sv. Václava: NEDEJ ZAHYNOUTI NÁM NI BUDOUCÍM, rozléhá se velebně klenbami dvanácti opatských chrámů v Americe - samých to synů arcidiakona, jehož stoleté výročí slavíme. A aby kontinuita kulturní práce byla i nadále zaručena pro příští pokolení, každý klášter pečuje na prvním místě o zdatný dorost, čerpaný z vrstev našeho lidu, z něhož by se samočinně doplňoval. Skoro všichni schopní členové jsou posíláni na vysoký ústav do Lisle, z něhož vrostlo celé universitní město. Fakulta si vydobyla věhlasu za skutečně vědecké a hodnotné práce badatelské a spisovatelské. Její pokračovací systém pokusných prací obepíná tři pokolení, jež všechna svojí hřívnou přispěla ku konečnému vyřešení nejtěžších otázek fyziologických a bohoslovných. Tím získal si ústav úctyhodné postavení pro sebe i pro sdružená s ním opatství před americkou veřejností. Značka ústavu v Lisle znamená solidní a nenáročnou práci - BOHU - CÍRKVI - NÁRODU.“

Tak podobnými slovy vzpomíná kazatel dějin a událostí za první století sv. Prokopa v Americe. Nuže, milý čtenáři, zdá se ti to býti jen marným snem? Nechceš věřiti v budoucnost klášterů v Americe? Jsi jedním z těch, kdož ztrácí naději do budoucnosti? Zdá se ti pravděpodobným, že by se dalo docílit vše, co v kázání dosud nezrozeného opata bylo tu letmo naznačeno? Obrat jen zrak svůj do minulosti a viz co vykonal řád za 1450 let svoji existence. Nebo zkoumej co vykonal jen ten malý a slabý sbor Českých Benediktinů za uplynulých padesát let. Nezdá se to býti zázrakem? Pionýři opatství zakládající ani nespili o úspěchu tak velikém, neboť mnohem více vykonali, nežli předsevzali. Oni s holýma rukama bez prostředků, bez od-

borné znalosti problémů nové země, svou neúmornou pílí s pozhánáním Božím dosáhli výsledků znamenitých. Neměly by příští dvě generace mnichů daleko lépe vybavené potřebnými poznatky, vznést se do výšin jak jim ideály řádu velí a jak se na zdárné syny velkých otců sluší? Nemá snažení? Pakli ano, necht' míří tam, kam vznešené dějiny jeho řádu a národa ukazují. Necht' budoucnost ukáže příštím pokolením, jak velikých prací, jak vznešených obětí, jak vysokého vzletu jsou schopni synové řádu sv. Benedikta ve službách Božích a ve službách svého národa. Vzhůru K NOVÝM METÁM!

Půl století na poli veřejného života

(Pokračování ze str. 1)

oko nesl kříž Kristův.

O, jaký to křezný nastal obrat k lepšímu - jak se pozvedla mysl českého katolíka k nebeským výšinám - to byl v pravdě pro nás historický okamžik!

Velký, nanejvýš prospěšný obrat přivoděn v česko-americkém žurnalismu. Bez boje a napjetí všech sil schopného, úspěšného pera se to ovšem neobešlo - bylot' nutno takřka přetvořit vkus a návyky čtenářstva, zaměnit sensačnost a dráždivé referáty za věcné, pravdivé, spolehlivé podávání zdravé, zušlechtné látky a postavil tisk na vysokou úroveň, na jaké český deník má býti.

V tom směru vykonal britké pero kukátkáře Ondřeje Valenty nesmírně dobře - nikdy nebudeme moci býti dosti vděční za ty neocenitelné služby, jež ozdravení zdejších poměrů věnoval. Přísnou logikou a vrozeným bystrozrakem uváděl na pravou míru mylné náhledy a předsudky v tehdejších dobách přímo bující - pravda byla jeho čestnou zbraní - a také vždy zvítězil. Pro svůj zásadní, taktický způsob „Národ“ byl a je všemi kruhy respektován.

A na počest těchto jubilejních oslav jest též v proudu „Jubilejní kampaň za větší a lepší „Národ“, kterou tak úspěšně vedou členkyne osadních čet, nově utvořené „Legie Katol. Tisku“, a též zástupci sdružených spolků pod záštitou Distr. Svazu Českých Katolíků v Chicagu.

Toho bohda nebude, aby český katolický lid v Chicagu a okolí zklamal své největší dobrodince, naše důstojné Otce Benediktiny! Proto jsme si jisti, že jubilejní kampaň „za větší a lepší Národ“ bude korunována skvělým výsledkem a zapsána bude zlatým písmem do dějin českého katolického Chicaga.

Josef V. Tománek:

Vlastenec a vězeň Štefan Pagáč

Šedesát pět roků patří minulosti,
co jsi prvně spatřil slunce ohnivé,
jako andělek si zářil spanilostí,
na svět upíral jsi oči dychtivě.

Šťastní rodiče se z Tebe radovali,
rad jsi slyšel jejich zpěv jak blaholi,
Ty jsi rostl, silily ti údy, svaly,
v mladi velmi rad jsi chodil do školy

V rodném Trenčíně jsi maturoval,
jako letec mraky tmou ses prodíral,
když nepřítel kraj náš okupoval,
nacisty a Sověty jsi potral.

Ti, kdož Marxe jako modlu uctívali,
a jak hadi před vrahy se plazili,
zatklí Tě a do rudých pout zakovali,
v žaláři Ti smrti léta hrozili.

Jenom na čas vyvázl jsi z nebezpečí
pak se znova režim na vlastencích mstil,
když po Tobě slídl tajný s donaseči,
s věrnou manželkou svou vlast jsi opustil.

Dobrá Amerika, dávno objevená,
s chotí Jolankou Tě vřele přijala,
zde před levičáky nepads na kolena,
tepals rudou spřez, co národ týrala.

Jak Laušmana špeh jal, když se zmi-
tal v bolu,
ve své knize pravdivě jsi vylíčil,
Svědék z cely číslo třináct, kde jste
spolu
modlili se aby vlast nezničil.

Věrný Čechoslováku a katoliku,
za lásku jsi lidem vděčnost pro-
kázal,
bojoval jsi za svobodnou Repub-
liku,
již nám krvelačný Sovětský svaz
vzal.

Když v New Yorku s manželkou jste
šťastně žili,
dobrou práci pro svou vlast jsi vyk-
onal,
odpusť jsi všem, kteří Ti ublížili,
skrze něž jsi léta těžce prostonal.

Neúprosnou smrti byl jsi pře-
možený,
dobrý Bůh Tvou duši k sobě
povolal,
popel Tvého těla, necht' je uložený
ve svobodné vlasti, kterou miloval.
(New York - 1985)

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo no-
vé elektrické vedení v domě,
basementu, v garáži? Přidělat
zásuvky, nové světlo či zavést
zvláštní vedení k elektr. sušiče-
ce (dryer) a air conditionu?

Počítá a rychlá práce.
Volejte český nebo anglicky:
852-2230

Prosíme, oznamte nám váš
změnu své adresy

JO KARUD STALO SE V ADVENTU

UPOZORNĚNÍ REDAKCE

V dnešním čísle začínáme s
dovolením vydavatelství „Kon-
frontace“ ve Švýcarsku otis-
kovat nový „román“, který ve
skutečnosti žádným románem
není, ale holou realitou. Je snad
proto ještě napínavější než
román. Ličí ubití Otce Josefa
Toufara, faráře v malé obci
Čihošti na Českomoravské vys-

očině, kterého ubila komunis-
tická policie podobně, jako
ubila polská rudá policie Otce
Popieluszka. Proto máme za to,
že tragický případ vraždy
našeho kněze „orgány státní
bezpečnosti“ z padesátých let
bude zajímat naše čtenáře všech
generací. Obraz, jak policejní
totalitní režim zachází s těmi,
kdo mu jsou nepohodlní, si
udělá lehce každý čtenář sám.

ZBOŽNOST

Čas před adventem

Na Vysočině bývá zima tuhá. A dlouhá. Tu listopadovou
neděli po svátku Krista Krále ležela pole pod sněhem. Zvečera
se dalo do deště a ten se změnil v chumelenici. První této zimy
roku devětačtyřicet.

Lidé, kteří se z přilehlých obcí a samot scházeli do Čihošti
na dopolední pobožnost, byli prvními, kdo šli po ještě panen-
ském sněhu. Pod nohama jim praskaly zamrzlé kaluže a do sněhu
znamenali své stopy. Rozvážný krok hospodářů i šouravé krůčky
stařenek, drobné otisky dětských nohou rozběhnuté do polí, do
hladka zvláčených po podzimní setbě.

Oně listopadové neděle spěchalo na pobožnost mnoho přes-
polních. V tento čas není tolik co dělat. Brambory se podařilo
sklidit za sucha a práce v lese tolik nespěchá, aby se jí znesvětil
den Boží. A na pletení ošatek je dost času o dlouhých zimních
večerech. Staré řemeslo se v chalupách ještě udržuje, i když le-
dečský faktor platí stále méně. Ošatky nejdou na odbyt, kdo
ještě dnes peče chléb doma? Ale i letos uložili lýčf do kamen-
ných džbánů, aby se namočilo. V chalupách na stráni pod býva-
lým panským lesem byla vždy nouze o korunu a stačí, že kape,
když už nechce pršet.

Vypravili se na pobožnost také proto, aby se sešli. Přespol-
ní nemají přes týden možnost s někým promluvit a dozvědět se,
co nového. A teď je taková doba, kdy se pořád něco děje a kdy
je dobře pozorně naslouchat. Pověsti, jež se nesly krajem, nebyly
dobré. Živily neklid a vzbuzovaly obavy. Je třeba se sousedy

promluvit a poradit se. V Čihošti, kde mají elektřinu, si někteří
mladí pořídili rádio a také noviny sem přijdou spíše než na sa-
motu. Ze zpráv a řečí, které přicházely, nebyli moudřejší. Je
proto dobré se sousedy porozprávět. Víc hlav, víc rozumu, jeden
sám neví, jak se nejlíp zachovat.

Zprvu nebrali ty řeči, že se teď bude žít jinak než po staru,
příliš vážně. Jak by se mohlo žít jinak? Vždycky bude zapotřebí
zorat pole, pohnout je, aby mělo sílu, a zasít. A potom trpělivě
čekat a možná se modlit, aby obilí nezmetalo, neuhodila sucha
jako – nedej Bože – předloni, kdy nebylo ani čím krmít a kdy
řezníci potvory dávali za dobytče polovinu ceny. Anebo aby ne-
přišly kroupy. A neuhodil blesk. A aby nepršelo ve žních, kdy
úroda je kýženou odměnou za celoroční dřinu. Co může přijít
nového do jejich života? Od nepaměti tady takhle žily jejich
rody, lidé vyrůstali, sami plodili děti, dřeli do úpadu, odchá-
zeli na výměnek a umírali s vědomím, že udělali vše, co bylo
v jejich silách. Přicházeli a odcházeli, život šel stále dál, pluh pře-
cházal z umdlelé ruky do svěží a silné. Běh života určoval kolo-
běh přírody, ne to, co někdo řekl v Praze anebo napsal do novin.

Vždycky zaznívaly do jejich samot ozvuky politiky, která
se dělala ve městě mimo jejich dosah. Vždycky přijížděli cizí
lidé, aby mluvili. Vždycky něco slibovali. A pak odešli a už
o nich neslyšeli. Zvykli si spoléhat se jenom na své ruce. Ty je
nezklamaly. Stejně jako půda, třebaže je chudá a ne tak úrodná
jako v rovinách za Ledčí, které se táhnou ke Kutné Hoře. Vždy-
cky nějak bylo. I Hitlera přečkali, i když bylo zle. Chlapce ze
vsi odvezli do cizí země na práci a ty, co zbylí, poslali kopat
zákopy. Jalovice měla cenu zlata a kriminál hrozil za každou
nesplněnou dodávku. Však handlíř Kocanda se dost navyprávěl,
co za hrůzy viděl v lágru, když se – kost a kůže – po válce vrá-
til v pruhované blůze.

Teď jim zase říkají, že bude dobře jako nikdy. Že si sami
vládpou ti, kdo pracují, a že přestalo vykořisťování. Říkají to
tak často, že se tomu ani nechce věřit. Prázdný sud nejvíce
zvučí. Ještě nikdy jim nikdo nic zadarmo nedal, proč by měli
teď věřit laciným slibům?

První, co je napadlo, když se rozněsla zpráva, že se komu-
nisté v Praze zmocnili vlády, bylo slovo "kolchozy". To slovo
znělo cize a nepřátelsky. Nedovedli si pod ním představit nic
určitého, ale jedno jim bylo jasné. Lidé v Rusku nemají vlastní
půdu. Dělají na cizím. Nejsou hospodáři, ale zemědělství dělníci.
Pacholci. Ale utěšovali se. Co je možné v Rusku, není možné
u nás. Tady drží rody půdu po staletí. Je jejich vydrženým prá-
vem a řádně nabytým majetkem. Vykoupeným potem a krví.
Pravda, žijí chudě, musí šetřit, na maso zbývá leda na neděli,
ale pracují na svém a pro sebe. Je to něco jako poslání. Jako
vážný a přísný úkol. Je to úděl člověka pracovat na půdě otců
a odevzdat jí dál pokolením, jež přijdou.

Ale slovo "kolchozy" cítili v zádech. Ozývala se i další
slova, která také zneklidňovala: kolektivizace, združstevnění.
Zněla stejně cize. A ozývala se stále častěji.

Už zjara, v době masopustu, přijeli nějací z okresu v čer-
ném automobilu a dlouho hovořili se starostou. Nechali spoustu
brožurek a letáků, nějaké směrnice, obrázky, čísla, plakáty. Kdo
by to všechno četl? A po nich se v obci objevili mladí v modrých
košilích. V hospodě udělali představení. Pěkné, jen co je pravda.
Vystoupil pěvecký soubor, hráli divadlo, nějaká dívka zpívala při
harmonice, někdo přednesl báseň a četli z knihy o Juliu Fučí-
kovi. A potom jeden z nich mluvil. A zase říkal ta slova, která
znějí tak cize. A potom chlapi v modrých košilích hráli k tan-
ci. Ale nikomu z domácích nebylo do skoku.

A pak byl zase chvíli klid. Nechali je s pokojem sklidit, ale
než přišel čas orby, přijeli znovu. Že prý mají přemýšlet o roz-
orání mezí. A zase odjeli a znovu byl klid. Věděli však, že to tak
nezůstane. Že budou znovu přijíždět a že je nepřestanou nutit,
aby podepsali, jako dole v rovinách, kde byla velká a bohatá hos-
podářství a kde dnes v každé druhé obci mají družstvo. Už i tady
na Vysočině prý jde v některých okresech do tuhého.

Byli vděční za každý týden klidu. V neděli po mši zašli
chlapi vždycky do hospody a tam se všechno semlelo. Zatím se
ještě mohli utěšit, že ty zlé a zneklidňující zprávy přicházely ze
vsi vzdálených a cizích.

Ale právě minulou neděli přinesla Buňatova Božena zvěst,
při které tuhla krev v žilách. Nejen pro její strohou krutost s pří-

chutí krve. Udála se v Děkančicích, kam bys zkratkami v lese došel za dvě hodiny a kam se chodívало o poutích na tancovačky.

Jeden hospodář, nějaký Matějček, vyhnal agitátory ze svého dvora vidlemi. Pohrozili mu udáním a slovu dostáli. Matějček dostal předvolání na okres a přes noc se na jeho vratech objevil nápis: KULAK. A tajemník z okresního výboru přišel, že prý musí ke společnému užívání půjčit plečku a sečí stroj. Ani nečekali, co odpoví, a zrekvírovali. Všichni už měli zaseto, celá ves, jen on pořád nemohl vyjet na pole. Když smyl nápis na vratech, objevil se druhý den znovu. Družstvo v Kralovicích mu nedodalo semeno vojtěšky na osev. Prý družstva mají přednost před kulaky.

A pak se to stalo! Právě v neděli dopoledne, když hospodyně odešla s dcerou do kostela. Výměnkář ze sousedství slyšel až za humna výstřely. Pár lidí vyrazilo vrátka. Na dvoře se jim objevil obraz zkázy. Slepice a husy tam ležely s podřezanými krky v kalužích krve a mezi nimi jehně s dírou ve čtřítanu. Zakrvácený vepř se plazil po břiše a naříkavě chrochtal, až se srdce zachvívalo. Mezi tím pobíhala poplašená slípka, která se zachránila. Na zemi ležela krvavá sekýra. A nůž. Vběhli do stáje. Pět krav, jalovici, i oba koně tam našli s ranou v hlavě. Na prahu stáje dodělával zastřelený pes.

Matějčeka objevili ve stodole. Střelil se do úst. Hlavu měl skoro celou pryč a kusy mozku stříkly až na patro.

Buňata vyprávěl ten příběh, co přinesla Božena, každému, kdo chtěl poslouchat. A to chtěli všichni. Vyprávěl vždy znovu do všech podrobností o díle zkázy. O té hrůzné smrti hospodáře i jeho statku, na který chtěli cizí lidé vztáhnout ruku.

Lidé ze vsí jsou zvyklí vídat smrt. Tady se neumírá ve špitálech, ale v sednici s posledním pomazáním kněze. A zabít zvíře? To přece musí být. Ale tohle bylo jiné. To byla smrt bez užítku. Tohle byl rozmar smrti, její divoké obžerství, které vzbuzovalo hrůzu a děs. Tady se neumírá ranou do úst. Leda ještě, když na chlapa padne strom anebo když se na něho svrhne fůra. Ale takhle, ranou do úst!

Tu listopadovou neděli, kdy padl první sněh, znovu postávali lidé před kostelem s novinou. Opět si ji sdělovali víc šeptem než nahlas, jako by se báli, že by s nimi mohl naslouchat někdo, kdo by neměl slyšet. Ale nebyl tu ani Podolák, ani Hanousek, ani Vovíz z pastoušky, nikdo z těch tří, před nimiž se lidé od určité doby báli mluvit, protože je viděli podezřele často jezdit do okresního města. Mohli si domýšlet proč asi. I když ti tři zde nebyli, mluvili šeptem, aby snad nepřivolali něco zlého, co za novinou tušili, aniž dovedli předem odhadnout rozsah nebezpečí a jeho podobu.

(Pokračování příště)

Jindřich Nermut:

Destination Tasmania

These days migrants who come to Australia should find it easier to settle in the contemporary multicultural community than we who arrived here shortly after the Second World War.

Then the situation was quite different, there were no organised ethnic communities to give newcomers advice, there was not much opportunity to learn English in the country and in the cities English classes were only held at night after work.

The Federal Government put great emphasis on assimilation as fast as possible into the Australian way of life.

We sailed to Australia on the Norwegian Ship "Goya", from Naples in 1949. Our ship was crowded to its fullest capacity with 800 migrants from refugee camps in Germany & Italy.

The voyage took one month and we arrived in Melbourne on Christmas Day, on Boxing Day they transported us, by train, to the former army camp at Bonegilla in Victoria, close to the NSW border.

There we were accommodated in corrugated iron buildings without any internal lining, so the buildings were oppressively hot on a sunny day and cold at night. The camp was divided into sections for men and women with children - so that husbands were separated from their families.

Camp administration consisted mainly of returned soldiers and it was hard for them to remember the pronunciation of Czech, Polish, Lithuanian and

other nationalities names, so they issued us with numbers, my number was 79 and I still have that paper tag as a souvenir. When they registered us they pencilled down our nationality, place and date of birth, sex, height, colour of hair and eyes, but for profession or trade they had a rubber stamp "labourer" and thus were endorsed the papers of every male migrant as we were under a two year contract to work as labourers in the building industry, roads construction, railways, farms or forestry.

Nearly every day transports of men left the camp to be situated at work sites all over Australia. Wives and children of those men were left behind in the camp, the men had to pay their families keep and were not able to get them from the camp until they were able to find accommodation for the whole family, and that was difficult due to a shortage of housing after the war.

My turn came when the voice of the camp loudspeakers called the numbers of thirty men into the Employment Office: my number was among them.

They offered us jobs building some factories in Melbourne and asked us to sign an agreement and get ready for transportation. All the other men put their signatures to that paper - I refused!

I stubbornly kept asking for work where there would be lodgings for my family or to be sent back to Europe. They showed me out of the office to prevent me from influencing the other men to do the same.

But two hours later the loudspeakers called for me, by my full name, to come back to the Employment Office.

With satisfaction I noted that because I stood my ground I suddenly ceased to be just number 79 but was called Mister and became an individual person again.

The rest of the procedure was short, they offered me a job on a farm and I opted for Tasmania and they sent me here with my wife and two children as fast as possible, to get rid of me.

That happened in January 35 years ago and we are still in Tasmania, and thanks to several healthy grandchildren, now in bigger numbers.

LEARN CZECH:

NEW BOOK AND TAPES NOW AVAILABLE

- * Self study
- * Also practical for class work
- * Native Czech author - a linguist and instructor at Nebraska University

* Additional information write

Vera Stromsik Petracek

4720 Newton

Lincoln, NE. 68506

☎ (402) 489-0608

Josef Škvorecký

Seifert from up close

"Yet another obscure East European," went the word around in the cocktail circuit, and Marxist dons from the University of Cambridge in a letter to *The Times* (20 Oct 84), condemned the Swedish Academy's decision as another proof that the prize "is becoming more and more a reward for ... pussyfooting ... mediocrity." The new Nobel laureate, deem Messrs. Brušák, Short and Pynsent, is writing "verse of mawkish self-pity" and is a master of the "sentimental drivel expected of poets incapable of devoting themselves to female tractor-drivers." The reference to female tractorists may be an uneasy acknowledgement of the poet's civil courage with which he has steadily refused state-imposed themes and styles; however, it is a somewhat obscure reference, caused not, I hope, by the dons' stylistic clumsiness. I can assure its authors that Jaroslav Seifert, even in his self-pitying old age, could be perfectly capable of devoting himself to female tractorists, particularly the pretty ones.

For the past few years the author has been enveloped in paradoxes. Ludvík Vaculík /*The Czech Dreambook*, *The Guinea Pigs*, *The Axe*/, in a feuilleton written on the occasion of the announcement of the Nobel Prize, tells the followings story: In 1981 he found himself in

jail in the company of two other criminals: the older, a plumber, "unshaven and morose, kept shaking his head over the fact that fucking his own unwilling wife was regarded as rape." The younger, also a working-class type, had committed a drunken break-in at a tobacconist's. After they had told the writer their sad stories, the plumber turned to him and asked: "And what are you here for?" "I signed a letter to the Swedish Academy suggesting the Nobel Prize be given to Jaroslav Seifert," answered the novelist. Silence followed; after some time the plumber raised his head and queried: "Seifert? The poet?" Vaculík nodded. The youngster, walking across the cell, stopped abruptly and burst into reciting one of his poems. Does this happen often to poets?

The letter to the Swedish Academy mentioned in this episode has a story of its own. The conspirators around Vaculík intended to send it to Sweden by two Frenchmen, Mr. Thonon and Ms. Anies, but on their way to Prague the couriers were stopped at the border and their car was searched. It was a custom-made vehicle with a hidden container used for smuggling books and letters to dissidents in Prague. The guards went straight for the receptacle: they had been tipped off by an agent by the name of Hodic who had gained the confidence of several emigré organizations and a lucrative job with the Austrian socialist government, and shortly

before the incident returned to Prague. The two Frenchmen and some thirty Czechs were arrested. After extensive interrogation the police were able to locate the letter, the books, most of them samizdat Padlock editions, and other materials in the garage of Jitina Šiklová. Ms. Šiklová went to prison where she was interrogated by a lieutenant Miroslav Uhlíř. She admitted that the books and letters were destined for the Swedish Academy as supporting materials for the deliberations of the Nobel committee. The lieutenant apparently had never heard about either Seifert or Alfred Nobel. He left the room and after some consultation with more knowledgeable colleagues returned to tell the detainee that "even if that Seifert received three Nobel prizes, it would not change the criminal nature of your actions." In due course, Ms. Šiklová was charged with "attempting to smuggle abroad texts of an anti-state nature." As far as I know, the trial, did not take place, - but as far as I know - to this day the charges have not been dropped. To suggest a Nobel Prize laureate for the prize may still be criminal offence in Czechoslovakia.

It was in 1977 when Jiří Lederer a journalist, was actually sentenced to three years in jail as he was caught trying to send out of the country a manuscript collection of Seifert's poems and the memoirs of the pre-1948 socialist ministr Prokop Drtina.

(Continued in next issue)

VOICE OF THE NATION

DECLARATION AND APPEAL OF THE COUNCIL OF FREE CZECHOSLOVAKIA ON THE FORTIETH ANNIVERSARY OF THE YALTA DECLARATION ON LIBERATED EUROPE

Forty years ago the Great Allied Powers — the United States of America, the United Kingdom, and the Union of Soviet Socialist Republics — agreed at Yalta on a Declaration on Liberated Europe. They pledged themselves "to concert during the temporary period of instability in liberated Europe the policies of their three Governments in assisting the peoples of Europe liberated from the domination of Nazi Germany, and the people of the former Axis satellite States, to solve by democratic means their pressing political and economic problems". Referring to the principles of the Atlantic Charter, they assured the liberated nations of Europe of the restoration of their sovereign rights and self-government and of their assistance in the formation of "interim Governmental authorities broadly representative of all democratic elements". Most importantly, however, the three Great Allied Powers pledged these authorities and themselves "to the earliest establishment possible through free elections of Governments responsive to the will of the people".

Following a short interim after their liberation during which the Central and East European nations struggled for the implementation of the principles of the Yalta Declaration, the Soviet Union and the local Communist parties associated with it deprived them of their rights and freedoms and subjected them to their own exclusive dictatorship. Today, forty years later, none of the Central and East European nations, with the exception of Austria, is governed by a government issued from free elections and responsive to the will of its people.

Nevertheless, for the peoples of Central and Eastern Europe the principles of the Yalta Declaration have remained a goal to which they have never ceased to aspire. Their steadfast opposition to Communist rule and Soviet domination, the 1953 uprising in East Germany, the 1956 revolution in Hungary, the Polish October of 1956, the Polish upheaval of 1970 and the revolt of 1980, and the Prague Spring of 1968 have reminded the signatory Powers of the Yalta Declaration time and again, and with more force than any words could, that they will never give up their rights and freedoms and that they wish to govern themselves in accordance with the purposes and principles of the Declaration on Liberated Europe.

From the beginning the violation by the Soviet Union of the Yalta Declaration has also been the source of tension and conflict between the signatory Powers and of continuing distrust, suspicion, and fear throughout the world. All rapprochement between the West and the Soviet Union has always faltered — and always will — on this original breach of the solemn Yalta pledge.

The Council of Free Czechoslovakia, addressing the Governments of the democratic West in the name of our people and behalf of all the nations of Central and Eastern Europe subject to Communist rule and Soviet domination, urges them to declare vigorously and unequivocally their position on the meaning of the Declaration on Liberated Europe as agreed at the Yalta Conference, to repudiate its Soviet interpretation, to reject the brutal Soviet violation of the Declaration and the consequences of this violation — the partition of Europe and the Soviet and Communist domination of the countries of Central and Eastern Europe against the will and aspirations of their peoples, and to affirm their commitment to the right of the Central and East European nations to independence and to "democratic institutions of their own choice", as they had been promised in the Declaration on Liberated Europe forty years ago.

New York, January 26, 1985

COLLEGE SCHOLARSHIPS AVAILABLE

Four year college scholarship applications are now being accepted for the Navy's NROTC college scholarship program. Good students, mostly B or better grades with high ACT or SAT scores, have a good chance of qualifying. Applications are available from high school counselors of local Navy Recruiters and will be accepted from now through 1 December 1985.

The NROTC Scholarship, available at more than 60 leading colleges, pays full tuition, books, fees and provides a tax-free stipend of \$100.00 per

month to help with living costs. In addition, it offers 4 to 6 weeks of paid summer training as a Navy midshipman. These scholarships are offered to both male and female high school students who will be graduated and ready to enter college in the fall of 1986.

NROTC midshipmen on scholarship lead essentially the same campus life as other undergraduates. They make their own arrangements for room and board, pursue academic studies leading to the degree of their choice, and participate in extra-curricular activities. They also study specific subjects that train them for professional Naval Officer duties.

Upon graduation from college the scholarship students are commissioned as officers in the U.S. Navy and serve four years of active duty. Many elect to stay in the Navy and continue their careers in aviation, nuclear science, surface ships, or the Marine Corps. Those who decide to return to civilian life do so with four years of managerial responsibilities and experience added to their excellent college background, and are recognized by civilian employers as proven leaders. Full details are available from high school counselors, local recruiters, and by calling (312) 657-2172, or write to NROTC Scholarships, Bldg. 41, NAS Glenview, IL. 60026.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

DEFICITS AND ENVY

As we search for ways to get the budget of the Federal government under control, and in the process reduce the deficits, it seems to us we should be thinking about the underlying causes for such out-of-control growth.

We have previously discussed one of these underlying causes: the perversion of the concept of equality, where the doctrine of the Founders of "equality of opportunity under law" has been corrupted to mean "equality by law" through the process of income redistribution.

A second underlying cause of the taxing and spending dilemma in which we find ourselves involved is the widespread influence of envy.

We think it significant that both of these damaging influences result from moral decay and both are violations of God's Ten Commandments.

An attempt to become equal in material things by so-called "transfer payments"—forcible income redistribution—is a clear violation of the 8th Commandment: "Thou shalt not steal." No moral absolutism takes place when government acts as the thief; theft is theft!

But it is envy that gives rise to all these programs which are threatening to destroy our economic system. Millions of our people see others who are better off than they are. They never

consider any of the reasons for this: the effort, the work attitude, the savings, the doing-without in order to accumulate so that one can better one's position or be able to go into business; they never consider the risks people take to get ahead.

This tendency of millions to envy others is encouraged by many in social work fields, academia, and the welfare bureaucracies. Unscrupulous politicians, sensing political advantage and power by catering to the base motives of these millions, vote for program after program to "take from the 'haves' and give to the 'have-nots' ". And thus we have been brought to our present condition.

And this, too, is the result of moral decay, the result of violating the 10th Commandment:

"Thou shalt not covet thy neighbor's house, . . . nor anything that is thy neighbor's."

Abraham Lincoln once put this idea of envy and income redistribution in perspective when he commented:

"Property is the fruit of labor; property is desirable; it is a positive good in the world. That some should be rich shows that others may become rich, and hence is just encouragement to industry and enterprise. Let not him who is houseless pull down the house of another, but let him work diligently and build one for himself, thus by example assuring that his own shall be safe from violence when built."

If we are really serious about solving the nation's problems, such as the vexing deficit, we must recognize there is a moral basis to a free society. We must get about the serious business of putting morality back into our inter-personal relationships and especially into the relations between man and government!

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street

Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady Of the Mont in Cicero, Ill. (2414, S. 61st Ave.)